

3/17/2025

Vyhodnocení vlivu na životní prostředí SEA

změna č. 3 ÚP Rozdrojovice

2025

ING. MICHAL KOVÁŘ, PH.D.

OBJEDNATEL

Obec **Rozdrojovice**,

Na Dědině 7

664 34 Rozdrojovice

Zastoupená starostou Ing. Danielem Stráským

ZPRACOVATEL

Ing. **Michal Kovář**, Ph.D.

ČKA 03 846

Halasova 995

Tišnov 666 03

IČO 34 45 119

Seznam řešitelů vyhodnocení vlivů na životní prostředí – SEA:

Zodpovědný projektant: Ing. Alexandr Mertl - Ekologické inženýrství
Trstěnice č. p. 106, Trstěnice u Litomyšle 569 57

Držitel autorizace podle zákona § 24 (osvědčení MŽP ČR o odborné způsobilosti k hodnocení vlivu staveb a činností na životní prostředí č. j. 961/196/OPV/93

Prodloužené rozhodnutím MŽP ČR č. j. 51008/ENV/16

Řešitelský team:

Ing. **Michal Kovář**, Ph.D.

Halasova 995,

Tišnov 666 03

Krajinný inženýr, autorizovaný projektant ÚSES - ČKA 03 846

Tel: 731 112 153, E-mail: kovar.x.michal@gmail.com

Vojtěch Musil (studentské ID 10102905) v rámci odborné provozní praxe

studentů programu krajinářství Lesnické a dřevařské fakulty Mendelovy univerzity v Brně

OBSAH

ÚVOD.....	5
I. A. Vyhodnocení SEA.....	5
I. B. Vyhodnocení NATURA	6
I. STRUČNÉ SHRUTÍ OBSAHU A HLAVNÍCH CÍLŮ ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE, VZTAH K JINÝM KONCEPCÍM.....	7
I. A. Popis koncepce a obsahu posuzované změny č. 3 územního plánu Rozdrojovice	7
I. B. Výčet koncepčních dokumentací věnujících se ochraně životního prostředí a zdraví obyvatelstva relevantních k posuzované změně územního plánu	7
II. ZHODNOCENÍ VZTAHU ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE K CÍLŮM OCHRANY ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ PŘIJATÝM NA VNITROSTÁTNÍ ÚROVNI.....	9
II. A. Popis vybraných strategických dokumentací a přehled jejich cílů	9
II. A. 1. Politika územního rozvoje ČR	10
II. A. 2. Státní program ochrany přírody a krajiny české republiky pro období 2020-2025.....	10
II. A. 3. Dlouhodobý program zlepšování zdravotního stavu obyvatelstva ČR – zdraví pro všechny v 21. století (zdraví 21).....	12
II. A. 4. Státní politika životního prostředí české republiky 2030 s výhledem do 2050	13
II. A. 5. Strategie ochrany biologické rozmanitosti ČR 2016–2025.....	17
II. A. 6. Zásady územního rozvoje JMK.....	18
II. B. Vybrané referenční cíle ochrany životního prostředí.....	19
III. ÚDAJE O SOUČASNÉM STAVU ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ V ŘEŠENÉM ÚZEMÍ A JEHO PŘEDPOKLÁDANÉM VÝVOJI, POKUD BY NEBYL UPLATNĚN ÚZEMNÍ PLÁN	20
III. A. Geomorfologické poměry.....	20
III. B. Geologické a půdní poměry.....	20
III. C. Hydrologické poměry	21
III. D. Klimatické poměry	22
III. E. Biogeografické charakteristiky	23
IV. CHARAKTERISTIKY ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ, KTERÉ BY MOHLY BÝT UPLATNĚNÍM ÚZEMNÍHO PLÁNU VÝZNAMNĚ OVLIVNĚNY	25
IV. A. Hluk, vibrace	25
IV. A. 1. Strategické hlukové mapování	30
IV. B. Znečištění ovzduší.....	30
IV. B. 1. Arsen As.....	31
IV. B. 2. Cadmium Cd	33
IV. B. 3. Nikl Ni	34
IV. B. 4. Olovo Pb	35

IV. B. 5.	Benzo[a]pyren BaP	36
IV. B. 6.	Benzen BZN.....	37
IV. B. 7.	Oxid dusičitý NO ₂	38
IV. B. 8.	Oxidy dusíku NO _x	39
IV. B. 9.	PM 10.....	40
IV. B. 10.	PM10 24h.....	41
IV. B. 11.	PM 2,5.....	42
IV. B. 12.	SO2 24h.....	43
V.	Současné problémy a jevy životního prostředí, které by mohly být uplatněním územě plánovací dokumentace významně ovlivněny, zejména s ohledem na zvláště chráněná území a ptačí oblasti.....	44
V. A.	Velkoplošná a maloplošná zvláště chráněná území	44
V. B.	Přírodní parky	44
V. C.	Památné stromy	44
V. D.	Významné krajinné prvky	44
V. E.	NATURA 2000	44
V. F.	Krajinný ráz	45
V. G.	Cílové kvality krajiny	46
V. H.	Územní systém ekologické stability.....	48
V. I.	Migrační území velkých druhů savců.....	50
VI.	Zhodnocení stávajících a předpokládaných vlivů navrhovaných variant územně plánovací dokumentace, včetně vlivů sekundárních, synergických, kumulativních, krátkodobých, střednědobých a dlouhodobých, trvalých a přechodných, kladných a záporných; hodnotí se vlivy na obyvatelstvo, lidské zdraví, biologickou rozmanitost, faunu, floru, půdu, horninové prostředí, vodu, ovzduší, klima, hmotné statky, kulturní dědictví včetně dědictví architektonického a archeologického a vlivy na krajinu včetně vztahů mezi uvedenými oblastmi vyhodnocení.	52
VI. A. 1.	Sekundární vlivy.....	52
VI. A. 2.	Kumulativní a synergické vlivy.....	53
VI. A. 3.	Časové hledisko posuzovaných vlivů.....	53
VII.	Porovnání zjištěných nebo předpokládaných kladných a záporných vlivů podle jednotlivých variant řešení a jejich zhodnocení. Srozumitelný popis použitých metod vyhodnocení včetně jejich omezení.	56
VIII.	Popis navrhovaných opatření pro předcházení, snížení nebo kompenzaci všech zjištěných nebo předpokládaných závažných záporných vlivů na životní prostředí	58
IX.	ZHODNOCENÍ ZPŮSOBU ZAPRACOVÁNÍ VNITROSTÁTNÍCH CÍLŮ OCHRANY ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ DO ÚZEMNÍHO PLÁNU A JEJICH ZOHLEDNĚNÍ PŘI VÝBĚRU VARIANT ŘEŠENÍ	59
IX. A.	Státní program ochrany přírody a krajiny České republiky pro období 2020–2025	59
IX. B.	Dlouhodobý program zlepšování zdravotního stavu obyvatelstva České republiky – Zdraví pro všechny v 21. století	60

IX. C.	Státní politika životního prostředí České republiky 2030 s výhledem do 2050.....	60
IX. D.	Strategie ochrany biologické rozmanitosti ČR 2016-2025	61
IX. E.	NÁVRH UKAZATELŮ PRO SLEDOVÁNÍ VLIVŮ ÚZEMNÍHO PLÁNU NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ.....	62
X.	Netechnické shrnutí výše uvedených údajů.....	64
XI.	Závěry a doporučení včetně stanoviska ke koncepci	66

ÚVOD

Strategické hodnocení vlivů na životní prostředí (SEA) je systematický proces hodnocení vlivu navrhovaných politik, plánů a programů na životní prostředí. Účelem vyhodnocení SEA je zajistit, aby se strategické cíle ochrany životního prostředí a zdraví obyvatelstva staly součástí hodnocené územně plánovací dokumentace a také součástí přípravy a tvorby její koncepce. Zároveň u posuzované dokumentace deklarovat respektování limitů ochrany přírody krajiny a životního prostředí.

I. A. Vyhodnocení SEA

Krajský úřad Jihomoravského kraje Odbor životního prostředí (dále OŽP) ve svém stanovisku dle § 55a odst. 2 písm. e) stavebního zákona z hlediska zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů sp. zn.: S-JMK 114051/2023 OŽP/III z 09.08.2023 konstatoval:

OŽP jako dotčený orgán posuzování vlivů na životní prostředí příslušný dle § 22 písm. d) zákona o posuzování vlivů na životní prostředí na základě posouzení podle kritérií uvedených v příloze č. 8 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí

uplatňuje požadavek na vyhodnocení vlivů

navrhované změny č. 3 Územního plánu Rozdrojovice na životní prostředí.

Toto SEA vyhodnocení musí být zpracováno osobou s autorizací podle 5 19 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Rámcový obsah SEA vyhodnocení je uveden v příloze stavebního zákona.

Odůvodnění:

„Změna č. 3 územního plánu Rozdrojovice“ může stanovit rámec pro budoucí povolení záměrů uvedených v příloze č. 1 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Jedná se tedy o koncepci ve smyslu 8 10a odst. 1 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.

„Navrhovaný obsah změny č. 3 územního plánu Rozdrojovice“ zahrnuje, kromě jiného, požadavek na prověření a upřesnění koridoru dopravní infrastruktury DS40, vymezeného Zásadami územního rozvoje Jihomoravského kraje (ZÚŮR JMK) na území obce Rozdrojovice a stanovení podmínek využití pro tento koridor.

Uvedené budoucí využití ploch může mít negativní vliv na složky Životního prostředí a veřejné zdraví, proto je třeba jasně identifikovat možné střety těchto ploch a příp. navrhnout podmínky přípustného využití, které riziko možného negativního ovlivnění životního prostředí eliminují.

SEA vyhodnocení bude zpracováno v rozsahu úměrném velikosti a složitosti řešeného území.

S ohledem na obsah a charakter řešeného území se SEA vyhodnocení zaměří zejména na problematiku ochrany veřejného zdraví a na případné další možné negativní dopady na životní prostředí související s budoucím využitím návrhových ploch.

Návrhové plochy budou posouzeny ve vzájemných vztazích, aby byly eliminovány budoucí střety vyplývající z rozdílného funkčního využití.

SEA vyhodnocení bude obsahovat návrh stanoviska příslušného úřadu ke koncepci s uvedením jednoznačných výroků, zda lze z hlediska negativních vlivů na životní prostředí doporučit schválení jednotlivých návrhových ploch a schválení změny územního plánu jako celku, popřípadě budou navrženy a doporučeny podmínky nutné k minimalizaci vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví.

OŽP požaduje, aby v příslušné části odůvodnění návrhu změny územního plánu bylo uvedeno, jak byly do návrhu změny územního plánu zapracovány podmínky a opatření navržené pro jednotlivé plochy v SEA vyhodnocení, případně bylo odůvodněno, proč podmínky a opatření uvedené v SEA vyhodnocení zapracovány nebyly. Uvedený požadavek vyplývá z § 53 odst. 5 písm. b) stavebního zákona.

I. B. Vyhodnocení NATURA

Stanovisko OŽP dle § 55a odst. 2 písm. d) stavebního zákona z hlediska zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (zákon o ochraně přírody a krajiny): OŽP jako dotčený orgán ochrany přírody, příslušný dle ust. § 77a odst. 4 písm. o) a z) zákona o ochraně přírody a krajiny, vyhodnotil na základě obdržené žádosti možnosti vlivu „Navrhované změny č. 3 Územního plánu Rozdrojovice“ na lokality soustavy Natura 2000 a vydává stanovisko podle § 45i odstavce 1 téhož zákona v tom smyslu, že

hodnocená koncepce nemůže mít významný vliv

na žádnou evropsky významnou lokalitu nebo ptačí oblast soustavy Natura 2000.

Odůvodnění:

Výše uvedený závěr orgánu ochrany přírody vychází z úvahy, že hodnocená koncepce svou lokalizací mimo území prvků soustavy Natura 2000 a svou věcnou povahou nemá potenciál způsobit přímé, nepřímé či sekundární vlivy na jejich celistvost a předmět ochrany.

I. STRUČNÉ SHRNU TÍ OBSAHU A HLAVNÍCH CÍLŮ ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE, VZTAH K JINÝM KONCEPCÍM

I. A. Popis koncepce a obsahu posuzované změny č. 3 územního plánu Rozdrojovice

Koncepce rozvoje území obce, ochrany a rozvoje jeho hodnot stanovuje dle návrhové části posuzované dokumentace tyto zásady:

Změna č. 3 územního plánu Rozdrojovice prověřuje změnu podmínek využití plochy bydlení ozn. „B“ v části „Podmínky prostorového uspořádání“. Změna se bude týkat zejména regulace výškové hladiny v ploše Z6. Důvodem změny podmínek využití je potřeba souladu s původním záměrem umožnit v této části obce výstavbu dvoupodlažních rodinných domů. Zástavba v této lokalitě je již částečně realizována.

Změna č. 3 územního plánu Rozdrojovice prověřuje vymezení veřejně prospěšných staveb pro dopravní infrastrukturu. V souvislosti s tím prověřit možnost etapizace výstavby ve vybraných lokalitách. Důvodem změny je potřeba zajištění dopravní obslužnosti nové i současné zástavby dle platné legislativy.

Změna č. 3 územního plánu Rozdrojovice prověřuje uvede Územní plán Rozdrojovice do souladu se ZÚR JMK. Bude respektován koridor DS40. Prověřit a vymezit upřesnění koridoru a stanovení podmínek využití pro tento koridor bude navrženo s ohledem na minimalizaci dopadů na obytnou zástavbu a životní prostředí, splnění hlukových limitů, zachování prostupnosti krajiny, krajinného rázu a zachování skladebných funkcí prvků ÚSES. Obec Rozdrojovice požaduje prověřit možnost vedení silnice I/73 v zářezech a tunelech, nikoliv na estakádách a mostech, s respektováním technických možností průchodu terénem.

Trasa koridoru silnice I/73 je v rámci správního území Rozdrojovice v kolizi s nadregionálním biokoridorem K 129MH. Tato kolize je zásadní zejména s ohledem na zajištění prostupnosti krajiny a zajištění funkčnosti systému ÚSES. Z hlediska širších vztahů se řešené území koridoru pro silnici I/73 nachází mezi kompaktními a z hlediska ekologické stability důležitými bloky rozsáhlých lesních komplexů. Tyto jsou představovány ze západní strany přírodním parkem Podkomorské lesy a ze strany východní přírodním parkem Baba. Těžiště obou ploch se stýká právě mezi obcemi Jinačovice a Rozdrojovice. Z tohoto důvodu ZÚR vymezují významný nadregionální biokoridor právě v této poloze s jasnou funkcí zajištění „migračního propojení“ obou systémů.

Územní plán by měl zajistit splnění ekologických požadavků a současně požadavků strategické dopravní infrastruktury, včetně dopadu polohy budoucí rychlostní silnice na širší okolí.

Změna č. 3 územního plánu Rozdrojovice provede standardizace platného ÚP Rozdrojovice dle stavebního zákona a prověří aktualizace zastavěného území dle 858, odst.3) stavebního zákona.

I. B. Výčet koncepčních dokumentací věnujících se ochraně životního prostředí a zdraví obyvatelstva relevantních k posuzované změně územního plánu

Koncepční materiály se dělí podle úrovně na celostátní, regionální a lokální. Jedním ze zásadních cílů územního plánování je princip zajištění udržitelného rozvoje respektující potřebu vyváženého vztahu podmínek pro zdravé životní prostředí, pro ekonomický rozvoj a pro soudržnost obyvatel. Proto musí posuzovaná územně plánovací dokumentace, stanovené cíle ochrany životního prostředí vymezené v jiných strategických, koncepčních a programových dokumentech na státní a krajské úrovni respektovat.

Hodnocení SEA změny č. 3 územního plánu Rozdrojovice posoudí následující soubor strategických dokumentací:

Národní úroveň strategických dokumentací

1. Politika územního rozvoje ČR
2. Státní program ochrany přírody a krajiny české republiky pro období 2020-2025
3. Dlouhodobý program zlepšování zdravotního stavu obyvatelstva ČR – zdraví pro všechny v 21. století (zdraví 21)
4. Státní politika životního prostředí české republiky 2030 s výhledem do 2050
5. Strategie ochrany biologické rozmanitosti ČR 2016–2025

Krajská úroveň strategických dokumentací

6. Zásady územního rozvoje

Regionální dokumentace

II. ZHODNOCENÍ VZTAHU ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE K CÍLŮM OCHRANY ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ PŘIJATÝM NA VNITROSTÁTNÍ ÚROVNI

Kapitola vyhodnocuje posuzovanou změnu ÚP vzhledem k naplňování cílů ochrany životního prostředí a zdraví obyvatelstva obsažených v národních, krajských, regionálních a komunálních koncepčních dokumentacích. Obsahem kapitoly je výčet vybraných koncepčních dokumentací se vztahem k životnímu prostředí a zdraví obyvatelstva, které obsahují relevantní požadavky (případně přímo regulativy) na charakteristiky životního prostředí a zdraví obyvatelstva, které jsou zpracovatelné či zohlednitelné v řešení vyhodnocované dokumentace.

Z dílčích cílů těchto dokumentací byly zpracovatelem SEA sestaveny tzv. **referenční cíle ochrany životního prostředí a zdraví obyvatelstva** (dále jen Referenční cíle). Jedná se o cíle, jejichž naplnění je ovlivnitelné předpokládaným uplatněním vyhodnocované dokumentace, v rámci jejího prostorového a věcného řešení.

- Referenční cíle jsou definovány na základě vybraných cílů obsažených v relevantních strategických dokumentech a formulovány způsobem, který umožňuje zhodnotit jejich vztah k posuzovanému územnímu plánu (kap. 2) a zhodnotit způsob, jakým je daný referenční cíl v řešení vyhodnocované dokumentace zohledněn (kap. 8);
- Požadavky a cíle obsažené v různých dokumentech obdobné koncepční úrovni (krajské, národní...) obvykle vzájemně interferují (např. požadavek na ochranu biodiverzity, ač je formulován různým způsobem, figuruje v cílech řady strategických dokumentací);
- Cíle dokumentací vyšších koncepčních úrovní jsou přebírány do úrovní nižších, přičemž jsou věcně zpřesňovány a účelně modifikovány právě v kontextu specifik konkrétních území;
- Při výběru referenčních cílů byly zohledňovány charakteristiky zájmového území, především z pohledu jeho potenciálu pro naplňování obecně stanovovaných cílů.

II. A. Popis vybraných strategických dokumentací a přehled jejich cílů

Z koncepčních dokumentů se vztahem k životnímu prostředí a zdraví obyvatelstva jsou vybrány ty, které definují přístupy relevantní ve vztahu k charakteru zájmového území a definující požadavky zohlednitelné v územně plánovací dokumentaci. U vybraných dokumentací je stručně popsán jejich obsah a uveden výčet vybraných cílů, ze kterých je následně sestaven výčet „Vybraných referenčních cíle ochrany životního prostředí“ vzhledem k jejichž naplňování je vyhodnocovaná dokumentace posuzována.

II. A. 1. **Politika územního rozvoje ČR**

Politika územního rozvoje ČR (ve znění aktualizace č. 6) je celostátní nástroj územního plánování, který slouží zejména pro koordinaci územního rozvoje na celostátní úrovni a pro koordinaci územně plánovací činnosti zejména krajů a současně jako zdroj důležitých argumentů při prosazování zájmů ČR v rámci územního rozvoje Evropské unie.

Při zpracování předkládaného hodnocení SEA byla respektována Politika územního rozvoje ČR, schválená usnesením vlády č. 929 ze dne 20. 7. 2009, ve znění po Aktualizaci č. 1, 2, 3, 5, 4, 6 a 7, účinném od 1. 3. 2024 (dále jen PÚR ČR). V posouzení je v souladu s odůvodněním územního plánu konstatováno:

II. A. 2. **Státní program ochrany přírody a krajiny české republiky pro období 2020-2025**

Státní program ochrany přírody a krajiny ČR byl přijat v červnu 1998. Aktualizovanou verzi vláda schválila 1. 4. 2020 usnesením č. 360/2020.

Státní program ochrany přírody a krajiny České republiky pro období 2020–2025 (dle definice <https://www.mzp.cz>) představuje dílčí koncepční dokument, který navazuje na Strategii ochrany biologické rozmanitosti České republiky 2016–2025 a na předchozí aktualizaci Programu z roku 2009 a zároveň reaguje na aktuální stav přírody a krajiny a potřeby jejich ochrany.

Hlavním cílem Programu je zabránit pokračujícímu celkovému úbytku biologické rozmanitosti na území České republiky a zároveň implementovat opatření a činnosti, které povedou ke zlepšení stavu biodiverzity a jejímu dlouhodobě udržitelnému využívání při maximální snaze o efektivní využití stávajících nástrojů ochrany přírody a krajiny. Vybrané navrhované cíle a opatření jsou významné také z hlediska adaptace přírody a krajiny na změny klimatu.

Program je definován na období pěti let, tj. do roku 2025, kdy by mělo dojít k revizi SOBR a rovněž Programu s cílem sjednotit budoucí koncepční dokument pro období do roku 2030.

Přehled vybraných cílů a poznatků k ochraně životního prostředí v této dokumentaci:

- O vzduší a klima
 - Projevy změny klimatu jsou již zřetelně patrné i v přírodě a krajině České republiky. Patří mezi ně mohutné tlakové výše, které střídají hluboké brázdny nízkého tlaku vzduchu doprovázené silnými frontálními systémy mající za následek opakující se epizody vysokých až extrémních teplot, dlouhodobá období sucha či období sucha s minimem srážek nebo silné bouře doprovázené přívalovými dešti a extrémními nárazy větru a další klimatické výkyvy spojené se stále se zvyšující průměrnou teplotou a nerovnoměrným rozložením srážek v průběhu roku.
 - Zejména dlouhodobý nedostatek vody způsobil oslabení zdravotního stavu lesních porostů, které jsou tak méně odolné vůči dalším negativním biotickým i abiotickým vlivům, jako jsou škůdci, choroby či extrémní větry.
 - Oslabení ekosystémů v důsledku změny klimatu má za následek celou řadu dalších negativních jevů. Dochází k ústupu původních, často zvláště chráněných druhů, které jsou mnohdy značně senzitivní na jakékoli změny, ke snižování biodiverzity a ekologické stability. Zároveň se čím dál intenzivněji šíří invazní nepůvodní druhy.
 - Bodové zdroje emisí dusíku nahradily zdroje mobilní, tedy především automobilová doprava. Tento zdroj ve spojení s dalšími plošnými zdroji dusíku a také fosforu ze zemědělských hnojiv

způsobuje citelnou eutrofizaci celé krajiny. Eutrofizované plochy jsou pak často kolonizovány ruderalními a invazními druhy.

- **Voda**
 - Účinně chránit a zlepšit ekostabilizační funkce vodních toků a niv.
 - Zajistit ochranu a udržitelné využívání ekosystémů stojatých vod a mokřadů.
 - Dlouhodobý nedostatek podzemní vody, která slouží jako elementární zdrojnice pro vodní toky, má spolu s nedostatkem povrchové vody za důsledek vysychání mnoha menších vodních toků a výrazný nedostatek vody ve všech vodních tocích se všemi negativními vlivy na přítomnou biotu. Přívalové srážky, které vyprahlá a člověkem nevhodně změněná krajina nedokáže zadržet, pak způsobují povodně a jsou i výrazným erozním činitelem.

- **Půda a horninové prostředí**
 - Omezit negativní dopad konvenčního zemědělského hospodaření na biodiverzitu včetně biodiverzity půdy.
 - Zpomalit úbytek zemědělského půdního fondu a omezit degradaci půdy.
 - Zabezpečení ochrany půdy jako nezastupitelného a neobnovitelného přírodního zdroje, s uplatněním principů udržitelného rozvoje a s ohledem na ostatní složky životního prostředí, omezení negativního trendu snižování rozlohy kvalitní zemědělské půdy, snížení negativního působení ohrožujících činitelů na půdu, které ohrožují poskytování ekosystémových služeb půdními ekosystémy (produkční a ekologické funkce půdy).
 - Trvalé zvýšení různorodosti zemědělsky obhospodařovaných ploch a přilehlých pozemků, které jsou součástí zemědělsky využívané krajiny.

- **Biodiverzita**
 - Udržet a zvyšovat ekologickou stabilitu krajiny – s mozaikou vzájemně propojených biologicky funkčních prvků a částí, schopných odolávat vnějším negativním vlivům včetně změn klimatu.
 - Zajistit odpovídající péči o optimalizovanou soustavu ZCHÚ a vymezený ÚSES jako o nezastupitelný základ přírodní infrastruktury krajiny, zajišťující zachování biologické rozmanitosti a fungování přírodních, pro život lidí nezbytných procesů.
 - Posílit ekologickou stabilitu lesů jako základní podmínku dlouhodobého plnění všech jejich funkcí.

- **Krajinný ráz, kulturní dědictví**
 - Udržet a zvyšovat přírodní a estetické hodnoty krajiny.
 - Zajistit ochranu nebo obnovu přirozených ekosystémů na plošně významných územích formovaných převážně působením přírodních sil.

- **Sídla, urbanizace**
 - Zajistit ochranu urbánních ekosystémů, jejich funkcí a služeb ve specifických podmínkách sídel.
 - Zajistit udržitelné využívání krajiny jako celku především omezením zástavby krajiny, zachováním její prostupnosti a omezením další fragmentace s přednostním využitím ploch v sídelních útvarech, případně ve vazbě na ně.

- **Obyvatelstvo, veřejné zdraví**
 - Zvýšit množství příležitostí a zlepšit podmínky pro kontakt lidí s přírodou a krajinou.

Shrnutí:

Z celého *Státního programu ochrany přírody a krajiny ČR* byly vybrány pouze ty kapitoly, které se vztahují k obsahu posuzovaného územního plánu. Vyhodnocení vybraných 19 referenčních cílů k této dokumentaci je obsahem kapitoly č.9.

II. A. 3. **Dlouhodobý program zlepšování zdravotního stavu obyvatelstva ČR – zdraví pro všechny v 21. století (zdraví 21)**

Program představuje strukturovaný model komplexní péče společnosti o zdraví a jeho rozvoj, vypracovaný odborníky jak z medicínských oborů, tak oborů věnujících se zdravotní politice a ekonomice. Cíle programu nejsou stanoveny v absolutních ukazatelích, ale koncipovány jako zlepšení současných národních úrovní. Obdobou těchto zásad v dokumentu ZDRAVÍ 21 jsou ustanovení článku 152 Amsterodamské smlouvy Evropské unie (dále jen „EU“), kde je řečeno, že „vysoká úroveň lidského zdraví se musí zahrnout do veškerých politik a strategií Evropského společenství“.

Přehled vybraných cílů a poznatků k ochraně životního prostředí v této dokumentaci:

- **Obecně**
 - Snížit expozice obyvatelstva zdravotním rizikům souvisejícím se znečištěním vody, vzduchu a půdy látkami mikrobiálními, chemickými a dalšími, aktivity koordinovat s cíli, stanovenými v Akčním plánu zdraví a životního prostředí ČR.
- **Ovzduší a klima**
 - V posledních letech dochází k postupnému snižování znečištění ovzduší některými látkami. Nejvýraznější je tento trend u oxidu siřičitého, klesají také koncentrace prašného aerosolu, ale trend je méně výrazný a toto znečištění zůstává problémem. U oxidů dusíku dochází ke snižování emisí za současného zvyšování podílu dopravy, který způsobuje v řadě míst stagnaci koncentrací v přízemní vrstvě atmosféry. Koncentrace ozónu pozvolna mírně narůstají, znečištění vybranými organickými látkami je zvýšené. V intenzivněji zatížených lokalitách je znečištění ovzduší zdrojem zdravotních rizik.
 - Snižovat vliv dopravy na životní prostředí a zdraví obyvatel.
- **Voda**
 - Přes stoupající podíl čištěných odpadních vod dosud téměř 5 000 obcí o velikosti 100-1000 obyvatel nemá vyřešeno odkanalizování a čištění odpadních vod. Většina velkých čistíren odpadních vod není vybavena technologií pro snížení obsahu dusíku a fosforu. Stále vysoké zatížení povrchových vod živinami (dusíkaté a fosforečné sloučeniny) vede k vysoké eutrofizaci a explozivnímu rozvoji sinic a řas. Důsledkem je zvýšené zdravotní riziko a opakované omezení rekreačního využití. Problémem je kontaminace některých úseků povrchových vod specifickými škodlivinami (kovy, organické látky, pesticidy).
- **Půda a horninové prostředí**
 - Zabezpečení ochrany půdy jako nezastupitelného a neobnovitelného přírodního zdroje, s uplatněním principů udržitelného rozvoje a s ohledem na ostatní složky životního prostředí, omezení negativního trendu snižování rozlohy kvalitní zemědělské půdy, snížení negativního

působení ohrožujících činitelů na půdu, které ohrožují poskytování ekosystémových služeb půdními ekosystémy (produkční a ekologické funkce půdy).

Trvalé zvýšení různorodosti zemědělsky obhospodařovaných ploch a přilehlých pozemků, které jsou součástí zemědělsky využívané krajiny

- Biodiverzita
 - Udržet a zvyšovat ekologickou stabilitu krajiny – s mozaikou vzájemně propojených biologicky funkčních prvků a částí, schopných odolávat vnějším negativním vlivům včetně změn klimatu. Omezit negativní vliv suburbanizace na ekologickou stabilitu krajiny.
 - Zajistit odpovídající péči o optimalizovanou soustavu velkoplošných a maloplošných ZCHÚ a vymezený ÚSES jako o nezastupitelný základ přírodní infrastruktury krajiny, zajišťující zachování biologické rozmanitosti a fungování přírodních, pro život lidí nezbytných procesů. Území přírodovědecky či esteticky velmi významná nebo jedinečná vyhlášená dle § 14 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, za zvláště chráněná.
- Krajinný ráz, kulturní dědictví
 - Udržet a zvyšovat přírodní a estetické hodnoty krajiny.
- Sídla, urbanizace
 - Zajistit udržitelné využívání krajiny jako celku především omezením zástavby krajiny, zachováním její prostupnosti a omezením další fragmentace s přednostním využitím ploch v sídelních útvarech, případně ve vazbě na ně.
- Obyvatelstvo, veřejné zdraví
 - Zvýšit úroveň všestranné pohybové aktivity obyvatelstva

Shrnutí:

Z Dlouhodobého programu zlepšování zdravotního stavu obyvatelstva ČR – zdraví pro všechny v 21. století bylo vybráno 8 cílů, které se vztahují k obsahu posuzovaného územního plánu. Vyhodnocení vybraných 10 referenčních cílů k této dokumentaci je obsahem kapitoly č.9.

II. A. 4. Státní politika životního prostředí české republiky 2030 s výhledem do 2050

Zpracování materiálu „Státní politika životního prostředí České republiky 2030 s výhledem do 2050“ (dále jen „SPŽP 2030“) vzešlo z usnesení vlády (UV) č. 1026 ze dne 23. 11. 2016, s termínem předložit ho vládě do 31. prosince 2020. Nový dokument byl schválen vládou ČR dne 11. 1. 2021. SPŽP 2030 navazuje na dlouhodobé úsilí MŽP o ochranu životního prostředí-více informací naleznete v rubrice "Historický vývoj SPŽP".

SPŽP 2030 formuluje cíle v oblasti ochrany životního prostředí v ČR, zastřešuje problematiku životního prostředí v celém jejím rozsahu a stanovuje strategické směřování do roku 2030 s výhledem do roku 2050. SPŽP zohledňuje ostatní strategické dokumenty na národní, evropské i mezinárodní úrovni, legislativní dokumenty, principy udržitelného rozvoje a výsledky Vyhodnocení SPŽP 2012-2020, stejně tak jako každoroční hodnocení Zpráv o životním prostředí ČR. Dále byly zohledněny predikce externích vlivů, jako je sociodemografický vývoj, hospodářský vývoj, globální tlaky, ale i dopady současné virové pandemie COVID-19.

Přehled vybraných faktických východisek a cílů k ochraně životního prostředí v této dokumentaci:

- O vzduší a klima

- Na národní úrovni je kvalita ovzduší ukotvena v zákoně o ochraně ovzduší, a vyhlášce č. 330/2012 Sb. Konkrétní opatření s celostátní působností jsou formulována v Národním programu snižování emisí, s regionální platností pak v Programech zlepšování kvality ovzduší. ČR je signatářem Úmluvy EHK OSN o dálkovém znečišťování ovzduší přesahujícím hranice států (CLRTAP).
- V porovnání s 90. lety se podařilo výrazně snížit emise znečišťujících látek (NH₃, VOC, CO, NO_x, SO₂, TZL). Jejich pokles se však v posledním desetiletí výrazně zpomalil.
- Od roku 2004 došlo ke zlepšení stavu ovzduší na území ČR. Nadále však není dobrý. Nejvíce zatíženými lokalitami se zhoršenou kvalitou ovzduší zůstávají aglomerace Ostrava/Karviná/Frýdek-Místek, a dále zóna Střední Morava a Moravskoslezsko. Přetrvává problém s překračováním některých imisních limitů, např. benzo-a-pyrenu, přízemního ozonu a suspendovaných částic PM₁₀ a PM_{2,5}.
- Významným zdrojem znečišťujících látek jsou veřejná energetika a výroba tepla, lokální topeniště, zpracovatelský průmysl, doprava a zemědělství.
- Vzrůstající podíl dopravy na emisích znečišťujících látek souvisí se vzrůstajícími přepravními výkony. Výkon osobní dopravy se v období 2000–2018 zvýšil o 26,3 %. Podíl veřejné dopravy na celkovém výkonu osobní dopravy (bez letecké dopravy) v roce 2018 dosáhl 33,9 %.
- Využití potenciálu KVET, OZE a odpadního tepla z průmyslu.
- Rozvoj účinných soustav zásobování teplem.
- Rozvoj energetiky založené na nízkoemisních zdrojích.
- Zavádění nových postupů a technik v zemědělství – snižování emisí NH₃.
- Preference železniční dopravy před nákladní silniční dopravou.
- Výstavba obchvatů měst a páteřních komunikací mimo obydlené oblasti.
- Podpora tvorby plánů udržitelné mobility ve městech, Podpora a zavádění „smart“ přístupů k monitoringu, technologiím a řízení v dopravě.
- Podpora nemotorových způsobů dopravy.

- Voda

- V posledních letech vystupují zcela zásadně do popředí problémy související se stále častěji vyskytujícími se epizodami sucha, které má dopady na biodiverzitu, ale i obyvatelstvo, průmysl, zemědělství a ekonomiku. Od roku 2014 je v ČR zaznamenán častější výskyt hydrologického sucha.
V roce 2018 nedosáhl průměrný roční průtok v ani jednom z vybraných profilů 100 % dlouhodobého průměru, přičemž nejhorší situace byla v červenci, kdy řada toků ČR nedosahovala ani 30 % dlouhodobých průměrných měsíčních průtoků.
- V ČR je v posledních letech věnována značná pozornost monitoringu tzv. mikro-polutantů povrchových vod. Jedná se zejména o rezidua pesticidních látek, léčiv, rentgenodiagnostických látek, antikoroziv a dalších specifických látek. V roce 2018 bylo provedeno vyhodnocení výskytu dvou nejvýznamnějších skupin těchto látek v povrchových vodách – pesticidů a léčiv.

- Obsah dusičnanů v povrchových vodách je sledován mj. na malých vodních tocích, v podzemních vodách pak v síti 234 vrtů a 60 pramenů. V souladu s evropskou nitrátovou směrnicí¹ je cílem snižovat a předcházet znečištění vod ze zemědělských zdrojů, a to jednak pro zajištění dodávek kvalitní pitné vody, jednak k ochraně povrchové vody před eutrofizací. V podmínkách České republiky jsou na 3,3 mil. ha, kde se vyskytují vody znečištěné dusičnany ze zemědělských zdrojů, vymezeny tzv. zranitelné oblasti. Pro tyto oblasti je vyhlášen akční program, který upravuje podmínky používání a skladování hnojiv variantně dle půdně klimatických podmínek.
 - Vývoj a podpora zavádění moderních technologií čištění odpadních vod (vč. terciárního a kvartérního stupně čištění).
 - Podpora opětovného využívání vyčištěných odpadních vod (včetně recyklovaných šedých vod).
 - Propojování vodárenských soustav pro zabezpečení dodávek pitné vody pro obyvatele.
 - Realizace decentralního čištění odpadních vod pouze v odůvodněných případech.
 - Zavádění systémů hospodaření se srážkovými vodami v urbanizovaných územích a pro zemědělství.
 - Širší uplatňování přírodě blízkých protipovodňových opatření a opatření k zadržení vody.
 - Širší uplatňování ekosystémových přístupů při správě vodních toků.
 - Zpřísnění ochrany a zintenzivnění údržby (udržitelnosti) stávajících vodních zdrojů.
 - Výstavba malých víceúčelových vodních nádrží a dalších opatření pro akumulaci vody v území.
- Půda a horninové prostředí
 - Značným problémem, který negativně ovlivňuje funkce české krajiny, je degradace zemědělské půdy, tedy ztráta či omezení schopnosti půdy plnit své přirozené funkce.
 - Zrychlená eroze půdy je důsledkem nevhodného hospodaření, které neposkytuje půdě dostatečnou ochranu před účinky větru a povrchového odtoku vody. V roce 2018 bylo vodní erozí ohroženo 56,7 % zemědělského půdního fondu (ZPF).
 - Omezovat trvalý zábor zemědělské půdy a podložních hornin
 - Snižovat ohrožení zemědělské a lesní půdy a hornin erozí.
 - Omezovat a regulovat kontaminaci a ostatní degradaci půdy a hornin způsobenou lidskou činností.
 - Sanovat kontaminovaná místa, včetně starých ekologických zátěží a lokalit zatížených municí, náprava ekologických škod.
 - Zahlazovat a předcházet následkům po hornické činnosti a těžbě nerostných surovin.
 - Omezení a zmírnění dopadů fragmentace krajiny.
 - Využívání potenciálu přírodních procesů při využívání a obnově krajiny s ohledem na změnu klimatu
 - Biodiverzita
 - Invazní nepůvodní druhy závažně ohrožují druhy původní a přírodní stanoviště, působí ekonomické škody, negativně ovlivňují ekosystémové služby. V roce 2018 bylo na území ČR detekováno 61 invazních druhů rostlin (např. bolševník velkolepý, křídlatky, netýkavka žláznatá, vlčí bob mnoholistý nebo pajasan žláznatý).
 - Zvýšení ekologické stability krajiny.
 - Zajištění ochrany a péče o nejcennější části přírody a krajiny.

1 Směrnice Rady 91/676/EHS ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů (nitrátová směrnice).

- Omezení úbytku původních druhů a přírodních stanovišť.
 - Posílení role krajinného plánování v rámci územního plánování při ochraně přírodních a krajinných hodnot
 - Realizace opatření na podporu funkčnosti ÚSES
 - Širší využití ekosystémových přístupů a přirozených funkcí krajiny
 - Využívání hodnocení ekosystémových služeb v rozhodovacích procesech
 - Zlepšení realizace a doplnění Územního systému ekologické stability (ÚSES)
- Sídla, urbanizace
 - Pro naplňování lidských potřeb v urbanizovaném prostředí jsou významně využívány složky životního prostředí, z čehož vyplývají tlaky na ekosystémy. V rámci „lineárního systému“ města je spotřebováno více než 75 % přírodních zdrojů, produkuje se více než 50 % celosvětového odpadu a dochází k vypuštění 60–80 % skleníkových plynů. Zrychlující se trend urbanizace vede ke zvyšování požadavků na budovy a infrastrukturu, zvyšování spotřeby výrobků, služeb a přírodních zdrojů. Nárůst urbanizovaných ploch způsobuje trvalou ztrátu zemědělské půdy a omezuje infiltraci vody do půdy. V urbanizovaných oblastech tak dochází ke vzniku negativních jevů, jakými jsou např. znečištěné ovzduší, zvýšená hladina hluku, světelné znečištění a zvýšená hustota dopravy.
 - Rozvoj zelené infrastruktury - tyto prvky mají společně mnohostranný pozitivní vliv (vegetace zelených střech zadržuje vodu, snižuje tepelné ztráty o 10–30 %, ukládá CO₂, snižuje prašnost, hlučnost, podporuje biodiverzitu rostlinných a živočišných druhů a ovlivňuje mikroklima oblasti a zvyšuje tak kvalitu lidského života).
 - Zlepšení systému zeleně v sídlech a jeho struktury.
 - Posílení regenerace brownfields s pozitivním vlivem na kvalitu prostředí v sídlech.
 - Realizace přírodě blízkých protipovodňových opatření v kombinaci s technickými opatřeními při respektování dynamiky průtoků v sídlech
 - Využití brownfieldů
 - Zlepšení mikroklimatických podmínek v sídlech (sídlní zeleň, hospodaření se srážkovými vodami apod.)
 - Existence dobrých příkladů ekologicky funkčních měst a pokročilých technologií
 - Zlepšení biodiverzity zelenou infrastrukturou
 - Budování zelených parkovišť – zvýšení zadržování vody
 - Obyvatelstvo, veřejné zdraví
 - Zatížení obyvatelstva a krajiny hlukem je řešeno na úrovni EU směrnicí 2002/49/ES, světelné znečištění zatím není na mezinárodní ani celoevropské úrovni podchyceno. ČR při formulaci strategického rámce ČR 2030 zohlednila potřebu snižovat hluk a přispět tak ke zlepšení zdraví obyvatel. Jedním z kroků, které by k tomu měly vést je dodržování příslušných hlukových limitů.
 - Realizace vhodných protihlukových opatření u vybraných silnic a železnic snižujících negativní dopad na krajinný ráz.
 - Zohlednění potřeby snižování hlukové zátěže při plánování dopravní obslužnosti území.
 - Podpora obcí zaměřená na pořízení adekvátního veřejného osvětlení.
 - Výstavba obchvatů měst a protihlukových opatření v blízkosti sídel.

Shrnutí:

Ze Státní politiky životního prostředí české republiky 2030 s výhledem do 2050 bylo vybráno 43 cílů, které se vztahují k obsahu posuzovaného územního plánu. Vyhodnocení vybraných referenčních cílů k této dokumentaci je obsahem kapitoly č.9.

II. A. 5. Strategie ochrany biologické rozmanitosti ČR 2016–2025

Strategie ochrany biologické rozmanitosti České republiky pro období 2016–2025 (dále jen „Strategie“) představuje základní koncepční dokument definující priority v oblasti ochrany a udržitelného využívání biodiverzity na území ČR.

Aktualizace Strategie navazuje na komplexní vyhodnocení předcházejícího dokumentu z roku 2005. Hlavním cílem Strategie je zabránit pokračujícímu celkovému úbytku biologické rozmanitosti na území ČR a zároveň implementovat opatření a činnosti, které povedou ke zlepšení stavu a dlouhodobě udržitelnému využívání biodiverzity.

Přehled vybraných poznatků a cílů k ochraně životního prostředí v této dokumentaci:

- O vzduší a klima
 - Zvyšuje se výskyt klimatických extrémů, šíří se v kombinaci s fragmentací krajiny, šířením invazních druhů a mizí některé druhy, fragmentovaná krajina neumožňuje přirozenou migraci a dalšími faktory se zvyšuje riziko ohrožení jednotlivých populací i celých druhů.
- Voda
 - V podmínkách České republiky je očekáváno ohrožení vodního režimu a v důsledku též vodních ekosystémů především časovou a prostorovou změnou distribuce srážek, tj. prodloužením suchých období či naopak intenzivnějšími přívalovými dešti. V souvislosti se změnou klimatu lze očekávat vyšší spotřebu vody z toků v zemědělství, komunálním hospodářství, energetice a dalších odvětvích, zároveň dopady změny klimatu mohou snížit počet využitelných vodních zdrojů a vydatnost těch zbývajících.
 - Účinným nástrojem pro zvládnutí významných i běžných vodohospodářských problémů a zlepšování stavu vodních útvarů včetně biodiverzity se stalo plánování v oblasti vod v souladu s WFD, konkrétně ukotvené národními a dílčími plány povodí. ČR je smluvní stranou Úmluvy o mokřadech, majících mezinárodní význam především jako biotopy vodního ptactva (Ramsarské úmluvy).

Pozn.: Některá z opatření navržených pro řešení následků sucha mohou být v přímém rozporu s ochranou biodiverzity. Odvodněné mokřady, plavební nádrže nebo vodní nádrže mají menší retenční kapacitu než přirozené biotopy, a to zejména v kritických obdobích sucha, kdy výparem z vodní hladiny nepříznivě ovlivňují bilanci toku apod.

- Půda a horninové prostředí
 - Znění Ústavy ČR, která ukládá chránit zemědělskou půdu jako přírodní zdroj, se promítá do celé řady dílčích zákonů, jako je zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, zákon č.334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 289/1995 Sb., o lesích, zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství, zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu. V resortu životního prostředí je ochrana půdy jedním z klíčových témat Státní politiky životního prostředí v rámci cíle 1.3 Ochrana a udržitelné využívání půdy a horninového prostředí.
 - V problematice těžby nerostných surovin představuje klíčový dokument Surovinová politika v oblasti nerostných surovin a jejich zdrojů (aktuálně schvalovaná verze 6/2016), která ukládá

stanovení prostorových limitů i časových termínů pro dobývání nerostných surovin v zásadách územního rozvoje.

- Hlavním nástrojem společné zemědělské politiky EU v ČR zůstává Program rozvoje venkova, mezi jehož hlavní cíle patří obnova, zachování a zlepšení ekosystémů závislých na zemědělství zejména prostřednictvím agroenvironmentálně-klimatických opatření a podpory krajinné infrastruktury.

- Biodiverzita
 - Klimatické změny mohou zesílit dopady invazních druhů na biodiverzitu i hospodářství a zároveň umožnit etablování nebo šíření dalších invazních druhů, pro něž na našem území dosud nebyly vhodné podmínky (rozmnožování želvy nádherné, přežívání vodního hyacintu atp.).

- Krajinný ráz, kulturní dědictví
 - Zavádění a rozšiřování plodin s neověřenými nebo nepříznivými dopady na přírodu a krajinu může mít zásadně negativní vliv v oblastech citlivých z hlediska péče o přírodní a krajinné dědictví.

- Sídla, urbanizace
 - Problematiku potřeby ochrany a zvýšení biodiverzity v sídlech lze v ČR vztáhnout na téměř všechna větší sídla s kompaktní urbanistickou strukturou, kde je nižší podíl vegetační složky. V tomto směru je nezbytné poskytnout místním samosprávám dostatečné množství informací a příklady dobré praxe, což by mělo být hlavním cílem SOBR v této oblasti.

 - Ve většině případů není při územním plánování zohledněna potřeba vytvářet zelenou infrastrukturu, která by zvýšila potenciál rozvoje biodiverzity ve městech.

 - Chybí komunikační strategie pro veřejnost orientovaná na obyvatele měst a větších sídel, která by poskytla základní informace o možnostech ochrany biodiverzity v městském prostředí a identifikovala možnosti, jak se může širší veřejnost zapojit svépomocí i za využití státní podpory. Chybí i adekvátní podpora občanským aktivitám typu zakládání komunitních zahrad aj.

Shrnutí:

Pro řešení předmětu posuzované změny č. 2 dokumentace sice poskytla obecná východiska ovšem konkrétní naplnitelné cíle z dokumentace převzaty o hodnoceny nebyly. Zmíněná východiska reflektující relevantní problémy životního prostředí předmět řešení územního plánu, což dokládá také soulad s cíli konkrétnější strategických dokumentací (Politika ŽP či Státní program ochrany přírody a krajiny).

II. A. 6. Zásady územního rozvoje JMK

ZÚR stanovují základní požadavky na účelné a hospodárné uspořádání území, určují priority územního plánování kraje pro zajištění udržitelného rozvoje území a zpřesňují nebo vymezují rozvojové oblasti a osy a specifické oblasti republikového a nadmístního významu. Dále ZÚR zpřesňují plochy a koridory vymezené v Politice územního rozvoje a navrhuje plochy a koridory nadmístního významu včetně ploch a koridorů veřejné infrastruktury, územního systému ekologické stability a územních rezerv a stanoví požadavky na jejich využití. ZÚR rovněž definují plochy a koridory pro veřejně prospěšné stavby.

Pro řešení územního plánu představují ZUR zásadní podklad, proto je jednotlivým kapitolám věnováno v této části dokumentace detailní hodnocení, které je v souladu s hodnocení územně plánovací dokumentace.

Zásady územního rozvoje Ústeckého kraje (dále také ZÚR ÚK) jsou ve znění Aktualizací č. 1. a 2.

II. B. Vybrané referenční cíle ochrany životního prostředí

Tab.: Vybrané referenční cíle ochrany životního prostředí

Složky ŽP	Referenční cíle ochrany životního prostředí
1. Ovzduší a klima	1.1 Snižování koncentrací a množství emisí znečišťujících látek do ovzduší (především z dopravy)
2. Voda	2.1 Zvýšení retence a prodloužení odtoku vody z povodí 2.2 Podpora staveb protipovodňové ochrany s důrazem na ochranu sídel a zadržení vody v krajině 2.3 Zlepšování stavu a ekologické funkce vodních útvarů
3. Půda a horninové prostředí	3.1 Omezování nových záborů ZPF
4. Biodiverzita	4.1 Posilování ekologické stability krajiny, udržení a rozvoj biodiverzity 4.2 Omezování fragmentace přírodě blízkých částí krajiny
5. Krajinný ráz, kulturní dědictví	5.1 Ochrana specifických krajinných prvků a krajinné struktury utvářející místně typický krajinný ráz 5.2 Udržování a rozvoj kulturního dědictví venkovských lokalit (respektování kulturních dominant, údržba či obnova drobné sakrální architektury apod.) 5.3 U venkovských sídel respektování venkovského charakteru zástavby (nenarušovat zachovaná jádra obcí novodobou zástavbou, zvl. tam, kde se historický charakter zástavby dosud uchoval)
6. Sídla, urbanizace	6.1 Směřování rozvoje sídel do zastavitelného území obce, příp. do prostorů v jeho přímé návaznosti 6.2 Nezvyšování dopravní zátěže v sídlech
7. Obyvatelstvo, veřejné zdraví	7.1 Zlepšování kvality života obyvatel venkovských sídel vytvářením kvalitního urbánního prostředí a jeho napojení na přírodní zázemí obce 7.2 Snižování hlukové zátěže obyvatelstva v zastavěném území
8. Doprava	8.1 Optimalizace parkovacích a odstavných ploch

III. ÚDAJE O SOUČASNÉM STAVU ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ V ŘEŠENÉM ÚZEMÍ A JEHO PŘEDPOKLÁDANÉM VÝVOJI, POKUD BY NEBYL UPLATNĚN ÚZEMNÍ PLÁN

Předmětem kapitoly je výčet a popis charakteristik jednotlivých složek přírodního a charakteristik životního prostředí. Tento popis je doplněn o vyhodnocení jejich možného ovlivnění posuzovanou dokumentací, přičemž u vybraných charakteristik životního prostředí je také vyhodnocen jejich předpokládaný vývoj v případě neuplatnění vyhodnocované dokumentace.

III. A. Geomorfologické poměry

V rámci vyšších jednotek geomorfologického členění (Demek, 1987) je záměr situován v prostoru geomorfologického celku **Bobravská vrchovina** (IID-2) s charakterem členité vrchoviny tvořené soubory protáhlých hřbetů (hrástí) a protáhlých sníženin (prolomů). V podrobné klasifikaci geomorfologických celků a nižších geomorfologických jednotek je v rámci Bobravské vrchoviny řešené území dále řazeno do podcelku **Lipovská pahorkatina** (IID-2B), a sice klasifikované jako samostatný okrsek **Trnovka**.

III. B. Geologické a půdní poměry

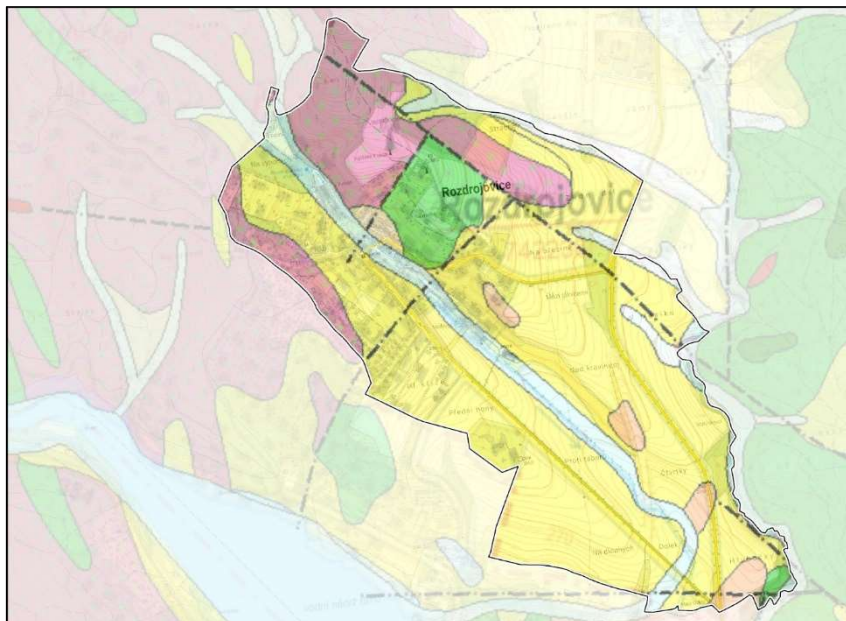
V rámci vyšších jednotek geomorfologického členění (Demek, 1987) je záměr situován v prostoru geomorfologického celku **Bobravská vrchovina** (IID-2) s charakterem členité vrchoviny tvořené soubory protáhlých hřbetů (hrástí) a protáhlých sníženin (prolomů). V podrobné klasifikaci geomorfologických celků a nižších geomorfologických jednotek je v rámci Bobravské vrchoviny řešené území dále řazeno do podcelku **Lipovská pahorkatina** (IID-2B), a sice klasifikované jako samostatný okrsek **Trnovka**.

Systém:		Hercynský
Provincie:		Česká vysočina
Subprovincie (soustava):	II	Česko-moravská soustava
Oblast (podsoustava):	II D	Brněnská vrchovina
Celek:	II D-2	Bobravská vrchovina
Podcelek:	II D-2 B	Lipovská vrchovina

V podrobné klasifikaci geomorfologických jednotek je řešené území klasifikováno následovně:

Okrsky:	II D-2 B-1	Trnovka
	II D-2 B-2	Jinačovický prolom

Zájmové území se nachází u východní hranice Česko-moravské soustavy v severní části podcelku Lipovská vrchovina, který je tvořen granodiority, diority brněnského masivu a žulami. Na většině území byly granodiority a diority brněnského masivu překryty eolickými sedimenty sprašových hlín a fluviálními sedimenty jako jsou štěrky, štěrkopísky a písky. V korytě Rozdrojovického potoka se vyskytují nivní sedimenty.

Geologická mapa zájmového území

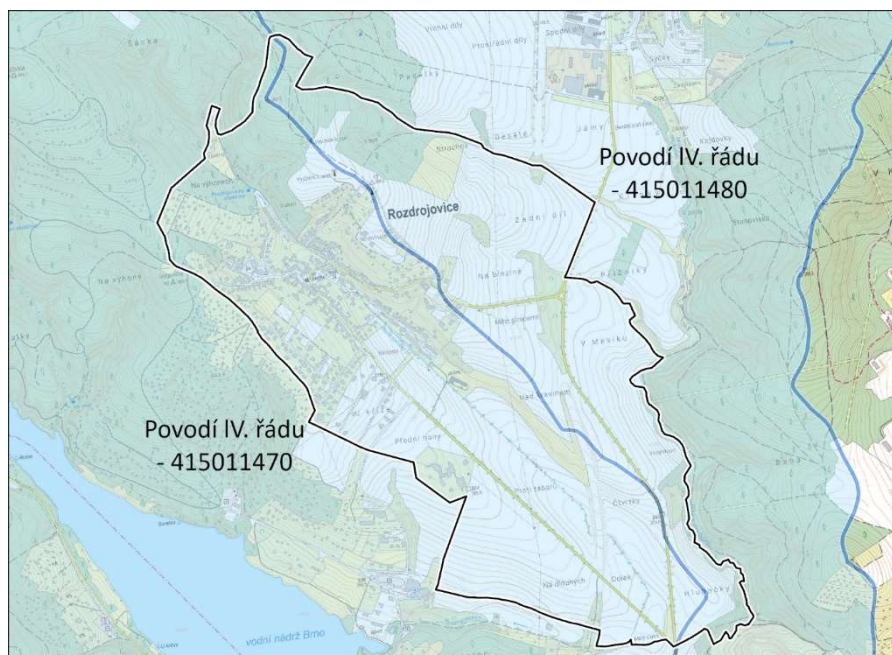
V geologické stavbě území se významně uplatňují **vyvřeliny brněnského masívu**. V blízkém okolí záměru jsou to především granodiority typu Veverská Bítýška, jíly, slíny, štěrky, tufity a diority s metadiority. V údolní nivě Rozdrojovického potoka jsou dále zastoupeny **fluviální hlinitopísčitéšterkovité sedimenty**. V jejich složení se uplatňují vedle granodioritů také sedimenty Boskovické brázdy - **spraše** a **sprašové hlíny**.

Na různě kyselém, skalnatém granodioritovém podloží se vyvinuly mělké půdy **kambizemě rankerové**. V údolní nivě jsou uváděny půdní typy **fluvizemí**. Většina území obce se nachází na **hnědozemí modální** a severní část na **kambizemí modální**.

III. C. Hydrologické poměry

Řešené území je součástí povodí Dunaje v úmoří Černého moře. Dle internetového serveru Výzkumného ústavu vodohospodářského TGM se řešené území nachází v následujících hydrologických povodích:

Povodí 1. řádu	4	Dunaj
Povodí 2. řádu	4-15	Morava
Povodí 3. řádu	4-15-01	Dyje
Povodí 4. řádu	4-15-01-1470	Svratka
Povodí 4. řádu	4-15-01-1480	Svitava

Mapa rozvodnic povodí IV. Řádu

Dle hydrologické rajonizace je řešené území reprezentované rajónem „Kuřimská kotlina“

Území je dovodňováno Mniším potokem ČHP 4-15-01-1490

III. D. Klimatické poměry

Podle mapy klimatických oblastí ČSR (Quitt 1975) náleží zájmová oblast do teplé klimatické oblasti s označením T2, kterou charakterizují následující klimatické údaje (Tab.1, str.13)

Klimatické podmínky oblasti je možné charakterizovat jako mírně teplé až teplé. Vlhkostní poměry jsou mírně suché, což způsobuje poloha území v oblasti pod mírným srážkovým stínem Českomoravské vrchoviny (Culek 1996). Proudění vzduchu je obecně charakterizováno převládajícím severozápadním směrem větru (četnost 17,5 %) v letním období. V zimním období převládá proudění jihovýchodní (četnost 12,2 %).

Mezoklimatické poměry jsou nejvíce ovlivněny členitým reliéfem. Důsledkem vlivu reliéfu je, že zde místní klimatické podmínky vykazují ostré rozdíly na malých vzdálenostech. Časté je střídání osluněných teplých a suchých poloh s chladnými severně exponovanými údolními svahy a vlhkými údolními dny. Klimaticky významný je také kotlinovitý charakter svrateckého údolí. V chráněných polohách kotlin a úzkých průlomových údolí dochází zvláště v zimních měsících ke stabilnímu zvrstvení atmosféry, které je doprovázeno častými a dlouho trvajícíchmi teplotními inverzemi.

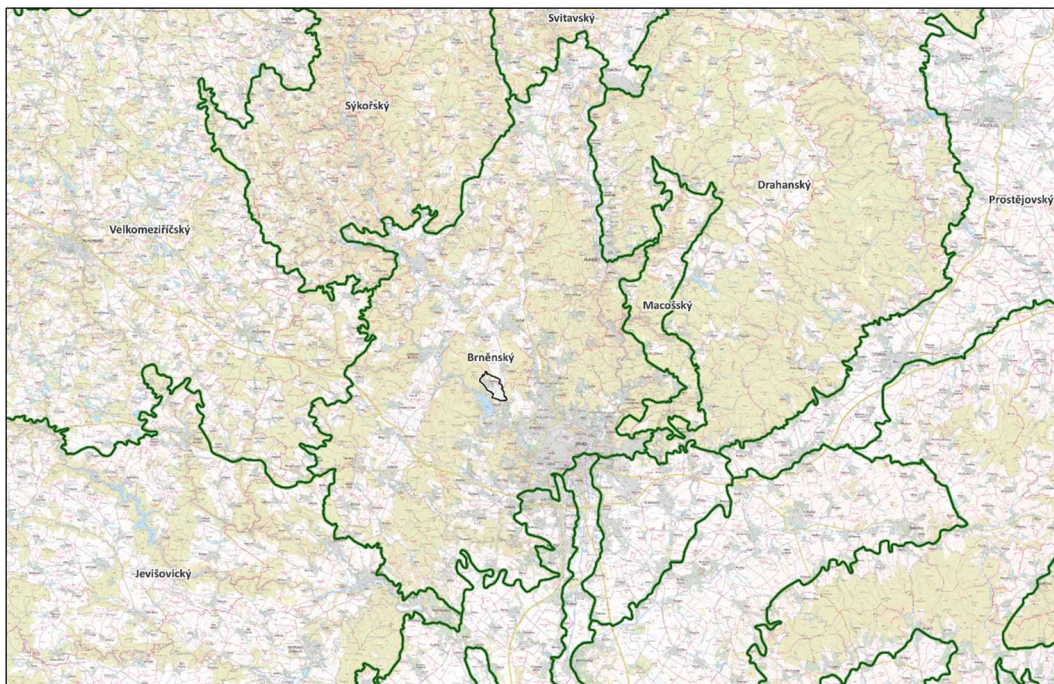
Klimatické charakteristiky mírně teplých klimatických oblastí (Geografický ústav ČSAV, 1971):

Klimatické charakteristiky	MT 11
Počet letních dnů	40 - 50
Počet dnů s průměrnou teplotou 10°C a více	140 - 160
Počet mrazových dnů	110 - 130
Počet ledových dnů	30 - 40
Průměrná teplota v lednu (°C)	-2° až -3°C
Průměrná teplota v červenci (°C)	17 - 18°C
Průměrná teplota v dubnu (°C)	7° - 8°C
Průměrná teplota v říjnu (°C)	7° - 8°C
Průměrný počet dnů se srážkami 1 mm a více	90 - 100
Srážkový úhrn ve vegetačním období (mm)	350 - 400
Srážkový úhrn v zimním období (mm)	200 - 250
Počet dnů se sněhovou pokrývkou	50 - 60
Počet dnů zamračených	120 - 150
Počet dnů jasných	40 - 50

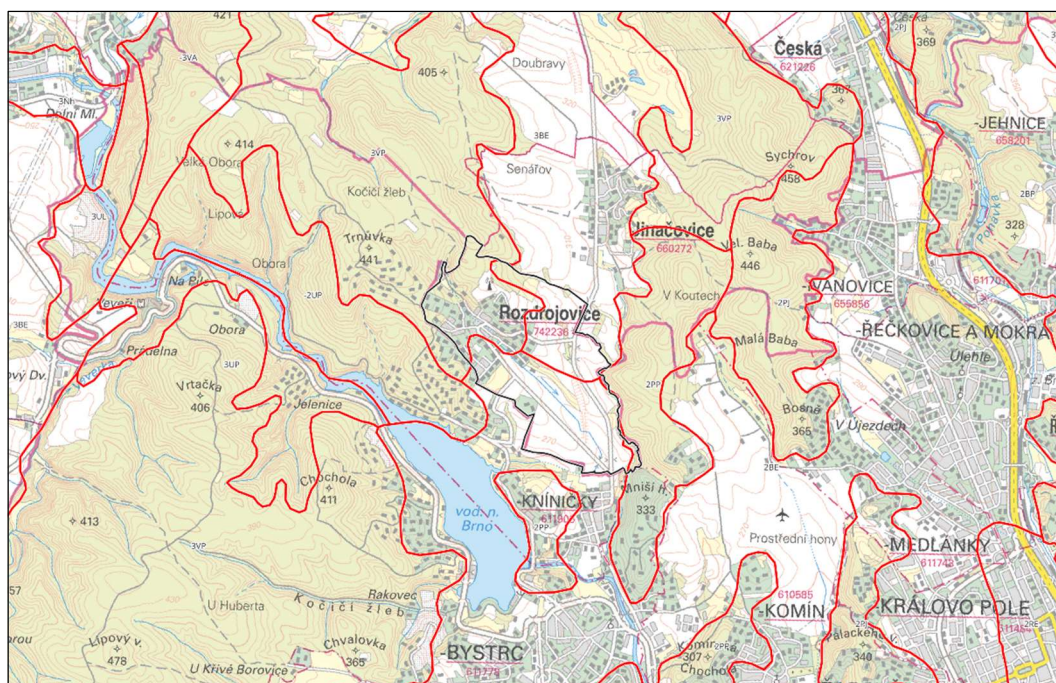
Lokální rozdíly v jednotlivých klimatických charakteristikách jsou způsobeny především proměnlivým osluněním různě orientovaných svahů. Pro údolní polohy je příznačný výskyt místních teplotních inverzí, někdy (zejména v chladném období roku) doprovázených mlhami.

III. E. Biogeografické charakteristiky

Podle Biogeografického členění České republiky (Culek, 1996) se zájmové území nachází v centrální části **brněnského bioregionu** (1.24) náležejícího do souboru bioregionů **hercynské podprovincie**. V typologickém členění na úrovni biochor (Culek, 2005) je záměr situován v biochoře **Pahorkatiny na neutrálních putonitech 2. vegetačního stupně** (2PP). V detailním členění do souborů typů geobiocenů jsou v místě záměru předpokládána potenciální společenstva **zakrslých dubových bučin** (*Querci-fageta humilia*), v blízkých podsvahových deluviích pak společenstva **javorových dubových bučin** (*Querci-fageta aceris*). V údolních nivách Vrbovce, Mnišího potoka a Svratky se nachází společenstva **jasanových olšin nižšího stupně** (*Fraxini alneta inferiora*).

Poloha zájmového území nad vymezením bioregionů.

Poloha zájmového území nad biochorickým členěním území

IV. CHARAKTERISTIKY ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ, KTERÉ BY MOHLY BÝT UPLATNĚNÍM ÚZEMNÍHO PLÁNU VÝZNAMNĚ OVLIVNĚNY

IV. A. Hluk, vibrace

Nařízení vlády č. 148 / 2006 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací upravuje hygienické limity pro níže uvedené chráněné prostory:

- Chráněnými venkovními prostory se rozumí nezastavěné pozemky, které jsou užívány k rekreaci, sportu, léčení a výuce, s výjimkou lesních a zemědělských pozemků a venkovních pracovišť.
- Chráněnými venkovními prostory staveb se rozumí prostor do 2 m okolo bytových domů, RD, staveb pro školní a předškolní výchovu a pro zdravotní a sociální účely, jakož i funkčně obdobných staveb.
- Chráněnými vnitřními prostory staveb se rozumí obytné a pobytové místnosti, s výjimkou místností ve stavbách pro individuální rekreaci a ve stavbách pro výrobu a skladování.

Nařízením vlády č. 148/2006 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací jsou stanoveny následující přípustné hladiny hluku:

- Základní hladina hluku ve venkovním prostoru 50 dB (A)
- Hluk z dopravy na pozemních komunikacích s výjimkou účelových komunikací + 5 dB (A)
- Hluk na hlavních pozemních komunikacích v území, kde hluk z dopravy na těchto komunikacích je převažující nad hlukem z dopravy na ostatních pozemních komunikacích + 10 dB (A)
- Stará hluková zátěž z pozemních komunikací + 20 dB (A)
- Korekce na denní dobu pro den (silnice) ± 0 dB (A), noc (silnice) - 10 dB (A)

Přípustné hladiny hluku

- Přípustná hladina hluku pro novou bytovou zástavbu podél veřejných komunikací a denní dobu 55 dB (A)
- Přípustná hladina hluku pro novou bytovou zástavbu podél hlavních komunikací a denní dobu 60 dB (A)
- Přípustná hladina hluku pro novou zástavbu podél veřejných pozemních komunikací a noční dobu 45 dB (A)
- Přípustná hladina hluku pro novou bytovou zástavbu podél hlavních komunikací a pro noční dobu 50 dB (A)

Nejvýznamnějším hlukovým zdrojem v zájmovém území je provozně zatížená komunikace (III/3846). Tento hlukový zdroj má liniový charakter a emituje hlukovou zátěž, kterou je možné charakterizovat jako ustálenou až proměnlivou v závislosti na jejich dopravním zatížení. Vliv této hlukové zátěže je nejvýznamnější v místech, kde prochází zastavěným územím, zvláště pak v částech s chráněnými prostory (viz níže).

Pro posuzované plochy územního plánu je uvažována míra s jakou mohou být stávající případně navrhované chráněné prostory ovlivnit (např. prostory v budoucích obytných budovách v případě navrhovaných ploch pro

bydlení). V detailním posouzení návrhových ploch územního plánu v kapitole 6. je tato míra zohledněna v tabulkovém hodnocení ve sloupci „Obyvatelstvo, veřejné zdraví“ a sice snížením hodnocení v případě, že je negativní ovlivnění chráněných prostor v posuzované návrhové ploše buď předpokládáno (např. u ploch pro bydlení) nebo je předpokládáno, že plocha sama může být emitorem takové zátěže (např. návrhová plocha dopravní, průmyslové plochy).

Intenzity dopravy na nejvýznamnějším hlukovém zdroji v zájmovém území - komunikace III/3846

Sčítání dopravy 2016 (sč.úsek: 6-6820)															... význam zkratk			
Roční průměr denních intenzit dopravy		LN	SN	SNP	TN	TNP	NSN	A	AK	TR	TRP	TV	O	M	SV			
RPDI - všechny dny		voz/den	269	98	5	49	1	29	14	0	0	0	465	5 410	9	5 884		
			LN	SN	SNP	TN	TNP	NSN	A	AK	TR	TRP	TV	O	M	SV		
RPDI - pracovní den (Po-Pá)		voz/den	333	121	6	61	1	37	16	0	0	0	575	5 871	8	6 454		
RPDI - volné dny (mimo svátky)		voz/den	109	40	2	20	0	9	8	0	0	0	188	4 256	11	4 455		
Hodinová intenzita dopravy												TV	SV					
Padesátirázová intenzita dopravy		voz/h											57			718		
Špičková hodinová intenzita dopravy		voz/h											52			653		
Těžká nákladní vozidla - TNV															TNV			
Hodnota TNV		voz/den														256		
Intenzita dopravy pro hlukové a emisní výpočty												OA	NA	NS	Celkem			
Roční průměr intenzit, den (06-18)		voz/den											4 341	370	28	4 739		
Roční průměr intenzit, večer (18-22)		voz/den											737	24	3	764		
Roční průměr intenzit, noc (22-06)		voz/den											341	37	4	382		
Emise												OA	LNA	TNA	NS	BUS	Celkem	
Roční špičková hodinová intenzita dopravy		voz/h											775	38	21	5	2	841
Koefficienty nerovnoměrnosti dopravy												alfa	beta	gama	PS			
Koefficient nerovnoměrnosti dopravy		-											0.00	0.00	0.00	-		
Intenzita cyklistické dopravy															C			
Cyklistická doprava		cyklo/den														30		

Význam použitých zkratk:

LN	Lehká nákladní vozidla (užitečná hmotnost do 3,5 t) bez přívěsů i s přívěsy
SN	Střední nákladní vozidla (užitečná hmotnost 3,5 – 10t) bez přívěsů
SNP	Střední nákladní vozidla (užitečná hmotnost 3,5 – 10t) s přívěsy
TN	Těžká nákladní vozidla (užitečná hmotnost nad 10t) bez přívěsů
TNP	Těžká nákladní vozidla (užitečná hmotnost nad 10t) s přívěsy
NSN	Návěsové soupravy nákladních vozidel
A	Autobusy
AK	Autobusy kloubové
TR	Traktory bez přívěsů
TRP	Traktory s přívěsy
TV	Těžká motorová vozidla celkem
O	Osobní a dodávková vozidla bez přívěsů i s přívěsy
M	Jednostopá motorová vozidla
SV	Všechna motorová vozidla celkem (součet vozidel)
TNV	Těžká nákladní vozidla (0,1.LN+0,9.SN+1,9.SNP+TN+2,0.TNP+2,3.NSN+A+AK)
PS	Poměr intenzit protisměrných dopravních proudů v nedělní (odpolední) návratové špičce
ALFA, BETA	Ukazatele variací silniční dopravy ALFA – poměr intenzity v letní neděli k celoročnímu průměru [-] BETA – poměr intenzity v letním pracovním dnu k celoročnímu průměru [-]
GAMA	ALFA/BETA [-]
C	Cyklisté [cyklo/den]

Výpočty podle metodiky CSD 2016 (nákladní souprava je za jedno vozidlo)

Hluk:

OA	O+M
NA	LN+SN+TN+A+AK+TR+TRP
NS	SNP+TNP+NSN

Emise:

OA	O+M
LNA	LN
TNA	SN+TN+TR+TRP
NS	SNP+TNP+NSN
BUS	A+AK

Pro posuzované plochy územního plánu je uvažována míra s jakou mohou být stávající případně navrhované chráněné prostory ovlivnit (např. prostory v budoucích obytných budovách v případě navrhovaných ploch pro bydlení). V detailním posouzení návrhových ploch územního plánu v kapitole 6. je tato míra zohledněna v tabulkovém hodnocení ve sloupci „Obyvatelstvo, veřejné zdraví“ a sice snížením hodnocení v případě, že je negativní ovlivnění chráněných prostor v posuzované návrhové ploše buď předpokládáno (např. u ploch pro bydlení) nebo je předpokládáno, že plocha sama může být emitorem takové zátěže (např. návrhová plocha dopravní, průmyslové plochy).

Územní plán pro výpočet hluku ve vnějším prostředí vychází ze směrodatné metodiky "Metodické pokyny pro navrhování sídelních útvarů z hlediska ochrany obyvatelstva před nadměrným hlukem z dopravy", z roku 2005 (silniční 2011). Na základě této metodiky odvozuje orientační stav hlukové zátěže pro územně plánovací činnost, který jeho návrh respektuje.

V případě návrhu chráněných ploch umístovaných do území se zdroji hluku z dopravy je posouzena vhodnost umístění návrhové lokality z hlediska předpokládané hlukové zátěže a navržena podmíněná využitelnost návrhových ploch v jejich regulativu.

Orientační výpočet územního plánu je posouzen pro pohltivý terén v sousedství zastavěného území obce pro výhledový rok 2035. Výpočet je proveden dle novely metodiky pro výpočet hluku ze silniční dopravy MŽP 2011.

POSOUZENÍ VE DNE							
silnice	stanoviště		F1	F2	X	Y[dB]	55dB[m]
III/3846	6 - 6620	Hranice okr. Brno-venkov-Brno-město – zaústění do II/386	3,268E+07	1,06	3,468E+07	65,5	16,3

POSOUZENÍ V NOCI							
silnice	stanoviště		F1	F2	X	Y[dB]	45 dB [m]
III/3846	6 - 6620	Hranice okr. Brno-venkov-Brno-město – zaústění do II/386	5,382E+06	1,06	5,981E+06	58,5	20,2

Faktor F1 vyjadřuje vliv rychlosti dopravního proudu a zastoupení osobních a nákladních vozidel s různými hlukovými limity v dopravním proudu na hodnoty L_{Aeq} . Faktor F2 vyjadřuje vliv podélného sklonu nivelety komunikace na hodnoty L_{Aeq} .

L_{Aeq} je ekvivalentní hladina akustického tlaku ve sledovaném úseku, která je v tabulce zastoupena pomocnou veličinou Y [dB] (L_{Aeq} ve vzdálenosti 7,5 m od osy nejbližšího jízdního pruhu komunikace).

Hodnota X je pomocná výpočtová veličina pro výpočet hodnoty L_{Aeq} . V roce 2035 bude orientačně při silnici III/3846 ekvivalentní hladina hluku v noci 58,5 dB, izofona 45 dB bude ve vzdálenosti 20,0 m od osy přilehlého jízdního pruhu, což je rozhodující výsledek posouzení. Ekvivalentní hladina hluku na silnici ve dne 65,5 dB, izofona hluku 55 dB bude ve vzdálenosti 16,3 m.

Navrhované plochy zohledňují předpokládanou hlukovou zátěž a jsou navrženy v dostatečné vzdálenosti od silnice III/3846.

Problematika hlukového zatížení musí být řešena v případě nutnosti podrobnější dokumentací. Vzhledem k tomu, že těleso silnice je v zastavěném území obce kompaktně obestavěné jedná se o dostavbu na okrajích obce a to na plochách Z1 a Z 19. Hlukové zatížení může být ještě posouzeno v rámci územního řízení stavby.

V území je předpokládána celková únosnost při navyšování dopravy související s navyšováním dopravy především vlivem rozvoje obytné zástavby. Tento jev by měl být dále sledován a v případě jeho výraznějšího navyšování eliminován úpravou dopravního řešení obce.

Chráněnými venkovními prostory se rozumí nezastavěné pozemky, které jsou užívány k rekreaci, sportu, léčení a výuce, s výjimkou lesních a zemědělských pozemků a venkovních pracovišť.

Doba	Chráněný prostor	Hygienický limit hluku [dB]			
		1	2	3	4
Denní i noční	Chráněný venkovní prostor lůžkových zdravotnických zařízení včetně lázní	50	50	55	65
	Chráněný ostatní venkovní prostor	50	55	60	70
<p>1) Platí pro hluk z provozu stacionárních zdrojů, hluk z veřejné produkce hudby, hluk na účelových komunikacích a hluk ze železničních stanic zajišťujících vlakotvorné práce.</p> <p>2) Platí pro hluk z dopravy na silnicích III. třídy a místních komunikacích III. třídy a dráhách.</p> <p>3) Platí pro hluk z dopravy na dálnicích, silnicích I. a II. třídy a místních komunikacích I. a II. třídy v území, kde hluk z dopravy na těchto komunikacích je převažující nad hlukem z dopravy na ostatních pozemních komunikacích. Použije se pro hluk z dopravy na dráhách v ochranném pásmu dráhy.</p> <p>4) Použije se v případě staré hlukové zátěže z dopravy na pozemních komunikacích s výjimkou účelových komunikací a dráhách dle bodů 2) a 3). Dále platí v chráněných venkovních prostorech staveb při umístění bytů v přístavbě nebo nástavbě stávajícího obytného objektu nebo víceúčelového objektu nebo v případě výstavby ojedinělého obytného, nebo víceúčelového objektu v rámci dostavby proluk a výstavby ojedinělých obytných nebo víceúčelových objektů v rámci dostavby center obcí a jejich historických částí.</p>					

Chráněnými venkovními prostory staveb se rozumí prostor do 2 m okolo bytových domů, RD, staveb pro školní a předškolní výchovu a pro zdravotní a sociální účely, jakož i funkčně obdobných staveb.

Doba	Chráněný prostor	Hygienický limit hluku [dB]			
		1	2	3	4
Denní	Chráněný venkovní prostor staveb lůžkových zdravotnických zařízení včetně lázní	45	50	55	65
	Chráněný venkovní prostor ostatních staveb	50	55	60	70
Noční, železniční doprava	Chráněný venkovní prostor staveb lůžkových zdravotnických zařízení včetně lázní	40	45	50	60
	Chráněný venkovní prostor ostatních staveb	45	50	55	65
Noční, ostatní	Chráněný venkovní prostor staveb lůžkových zdravotnických zařízení včetně lázní	35	40	45	55
	Chráněný venkovní prostor ostatních staveb	40	45	50	60

- 1) Platí pro hluk z provozu stacionárních zdrojů, hluk z veřejné produkce hudby, hluk na účelových komunikacích a hluk ze železničních stanic zajišťujících vlakotvorné práce.
- 2) Platí pro hluk z dopravy na silnicích III. třídy a místních komunikacích III. třídy a dráhách.
- 3) Platí pro hluk z dopravy na dálnicích, silnicích I. a II. třídy a místních komunikacích I. a II. třídy v území, kde hluk z dopravy na těchto komunikacích je převažující nad hlukem z dopravy na ostatních pozemních komunikacích. Použije se pro hluk z dopravy na dráhách v ochranném pásmu dráhy.
- 4) Použije se v případě staré hlukové zátěže z dopravy na pozemních komunikacích s výjimkou účelových komunikací a dráhách dle bodů 2) a 3). Dále platí v chráněných venkovních prostorech staveb při umístění bytu v přístavbě nebo nástavbě stávajícího obytného objektu nebo víceúčelového objektu nebo v případě výstavby ojedinělého obytného, nebo víceúčelového objektu v rámci dostavby proluk, a výstavby ojedinělých obytných nebo víceúčelových objektů v rámci dostavby center obcí a jejich historických částí.

Chráněnými vnitřními prostory staveb se rozumí obytné a pobytové místnosti, s výjimkou místností ve stavbách pro individuální rekreaci a ve stavbách pro výrobu a skladování.

Chráněný prostor	Doba pobytu	1	2	3
Nemocniční pokoje	7.00-21.00*	–	–	55
	6.00-22.00	40	35	–
	22.00-6.00	25	30	–
Lékařské vyšetřovny, ordinace	7.00-21.00*	–	–	50
	po dobu používání	35	30	–
Obytné místnosti	7.00-21.00*	–	–	55
	6.00-22.00	40	35	–
	22.00-6.00	30	25	–
Hotelové pokoje	7.00-21.00*	–	–	65
	6.00-22.00	50	45	–
	22.00-6.00	40	35	–
Přednáškové síně, učebny a pobytové místnosti škol, jeslí, mateřských škol a školských zařízení	7.00-21.00* po dobu používání	– 45	– 40	60 –

1) Platí pro hluk pronikající vzduchem zvenčí a pro hluk ze stavební činnosti uvnitř objektu. Dále platí pro hluk šířící se ze zdrojů uvnitř objektu. Za hluk ze zdrojů uvnitř objektu, s výjimkou hluku ze stavební činnosti, se pokládá i hluk ze zdrojů umístěných mimo tento objekt, který do tohoto objektu proniká jiným způsobem než vzduchem, zejména konstrukcemi nebo podlahám.

2) Platí pro hluk s tónovými složkami, s výjimkou hluku z dopravy na pozemních komunikacích, a hluku s výrazně informačním charakterem.

3) Platí pro hluk ze stavební činnosti uvnitř objektu

V území je předpokládána celková únosnost při navyšování dopravy související s navyšováním dopravy především vlivem rozvoje obytné zástavby, výrobních plocha plochy pro těžbu nerostů. Tento jev by měl být dále sledován a v případě jeho výraznějšího navyšování eliminován úpravou dopravního řešení obce.

IV. A. 1. Strategické hlukové mapování

Strategické hlukové mapy je Česká republika jako členský stát EU povinna pořizovat a základě směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/49/ES o hodnocení a řízení hluku ve venkovním prostředí (Směrnice Environmental Noise Directive, END).

Směrnice definuje hlukové indikátory:

(pro indikátory Ld a Ldvn jsou do posouzení vloženy mapy izofon):

- Ldvn (hlukový indikátor pro den-večer-noc) – hlukový indikátor pro celkové obtěžování hlukem
- Ld (hlukový indikátor pro den) – hlukový indikátor pro obtěžování hlukem během dne
- Lv (hlukový indikátor pro večer) – indikátor pro obtěžování hlukem během večera
- Ln (hlukový indikátor pro noc) – hlukový indikátor pro rušení spánku

Jednotlivé hlukové indikátory představují dlouhodobou průměrnou hodnotu za období jednoho kalendářního roku.

Mezní hodnotou se rozumí hodnota Ldvn nebo Ln určená členským státem, při jejímž překročení příslušné subjekty zvažují nebo zavádějí opatření ke snížení hluku.

Mezní hodnoty hluku

Mezní hodnoty nejsou hygienickými limity hluku ve smyslu nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací.

Mezní hodnoty hlukových ukazatelů zobrazuje mapa s výsledky III. etapy Strategického hlukového mapování.

Zdroj hluku	Ldvn [dB]	Ln [dB]
Silniční doprava	70	60

IV. B. Znečištění ovzduší

Znečištění ovzduší je stále vážný environmentální problém nejen v ČR, ale i v Evropě a po celém světě. Důsledky znečišťování jsou velmi široké. Jsou prokázány přímé negativní účinky látek znečišťujících ovzduší na zdraví obyvatel, zvířat, rostlin, půdy. Respirace zvýšených koncentrací látek znečišťujících ovzduší má přímé následky na zdravotní stav obyvatel. Zdraví obyvatel může být zasaženo také nepřímo, ukládáním těchto látek v dalších složkách životního prostředí (půda, voda,...), vstupem chemikálií do potravního řetězce s následkem expozice lidí. Navíc tyto účinky mohou ovlivnit strukturu a funkci ekosystémů, včetně jejich schopnosti samoregulace. Tyto účinky se mohou projevit okamžitě, ale současně také s určitým časovým zpožděním.

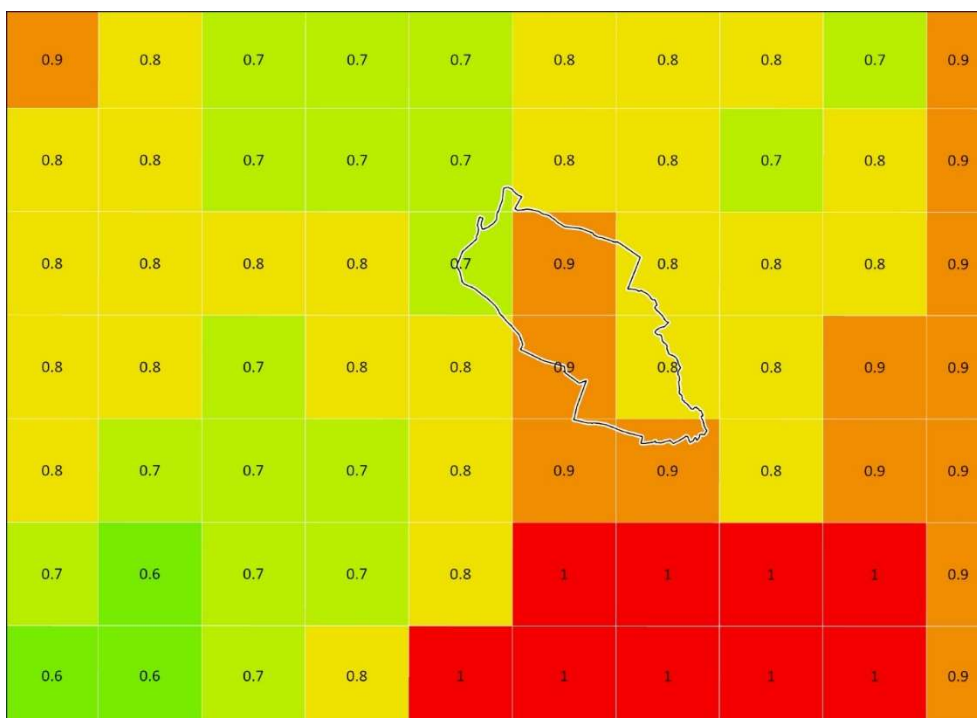
Znečištění venkovního ovzduší je nejčastěji vyvoláno směsí znečišťujících látek emitovaných z celé řady zdrojů: významné stacionární (bodové) zdroje, doprava, plošné zdroje (souhrn malých zdrojů, např.: lokálních topenišť). Ke znečištění ovzduší na místní úrovni přispívají rovněž znečišťující látky přenášené ze středních a velkých vzdáleností (desítky až stovky kilometrů).

Na podkladě emisní bilance ČR, která je tvořena registrem emisí a zdrojů znečišťování ovzduší (REZZO) se v území nenachází žádné velké zdroje znečištění, pouze zdroje malé REZZO 3, dle údajů o emisích a palivové skladbě malých zdrojů na úrovni jednotlivých obcí a městských částí. Ve většině sídel výrazně převažuje spalování pevných fosilních paliv, dřeva, příp. dalších, často nevhodných substancí. Jejich nedokonalé spalování je zdrojem emisí plyných a pevných částic. Pravděpodobnost tohoto znečištění je největší v obdobích s nepříznivými rozptylovými podmínkami (především v zimě a na podzim). Především v údolních polohách, kde lokalizovaná řada sídel, mohou vznikat teplotní inverze a jezera studeného vzduchu s omezenými možnostmi rozptylu znečišťujících látek a s jejich zvýšenými koncentracemi v přízemní vrstvě ovzduší.

Při hodnocení kvality ovzduší se setkáváme s nerovnoměrnostmi prostorové distribuce emisních a imisních charakteristik. Účinky látek znečišťujících ovzduší emitovaných v určité oblasti se mohou negativně projevat v oblastech více či méně vzdálených. Řadu problémů tedy nelze řešit izolovaně v rámci sledovaného území (SO ORP, obec, katastr), ale nutná je spolupráce na větších územních celcích (kraje, ČR, mezinárodně). Opatření provedené na území v působnosti pověřeného stavebního úřadu se mohou, ale také nemusí projevit na témže území, zvláště v případech stacionárních velkých a zvláště velkých emisních zdrojů).

IV. B. 1. Arsen As

Arsen se vyskytuje převážně v částicích s aerodynamickým průměrem do 2,5 µm (EC 2001b). Mezi hlavní zdroje v ČR patří domácnosti (vytápění, ohřev vody, vaření), veřejná energetika a výroba tepla a výroba olova a skla.

Pětileté průměrné koncentrace (2018–2022) emisní zátěže As v síti 1x1 km dle §11, odst. 5 a 6. zák. o ochraně ovzduší č. 201/2012 Sb.

Vysoké koncentrace způsobují postižení nervového systému (SZÚ 2015a). Kritickým účinkem dlouhodobého vdechování arsenu je rakovina plic (EC 2001b; WHO 2000).

Dopady na životní prostředí: schopnost bioakumulace, snížení růstu a výnosů rostlin rostoucích na půdách s obsahem arsenu (EEA 2013).

Roční průměrné koncentrace arsenu v ovzduší se v zájmovém území pohybují mezi $0,7 \text{ ng}\cdot\text{m}^{-3}$ a $0,9 \text{ ng}\cdot\text{m}^{-3}$. Ani v jedné části území nebylo dosaženo horní meze pro posuzování ($3,6 \text{ ng}\cdot\text{m}^{-3}$). Hodnoty As se v celém území pohybují pod dolní hranicí pro posuzování ($2,4 \text{ ng}\cdot\text{m}^{-3}$). Nejvyšší koncentrace se v území vyskytují uprostřed zástavby a směrem k aglomeraci Brno, kde se projevuje vliv velkoměsta a automobilové dopravy.

IV. B. 2. Cadmium Cd

Kadmium je navázáno převážně na částice s aerodynamickým průměrem do 2,5 µm (EC 2001b). Mezi hlavní zdroje v ČR patří domácnosti (vytápění, ohřev vody, vaření), veřejná energetika a výroba tepla, výroba železa a oceli a výroba skla.

Dlouhodobá expozice kadmiu ovlivňuje funkci ledvin. Může také negativně ovlivnit dýchací soustavu, mezi důsledky vlivu kadmia patří i rakovina plic (WHO 2000).

Roční průměrné koncentrace kadmia v ovzduší v zájmovém území dosahují hodnot 0,2 ng.m⁻³, což je desetina dolní meze pro posuzování (2 ng.m⁻³). V žádné části posuzovaného území nebylo dosaženo horní meze pro posuzování (3 ng.m⁻³).

Pětileté průměrné koncentrace (2018–2022) emisní zátěže Cd v síti 1x1 km dle §11, odst. 5 a 6. zák. o ochraně ovzduší č. 201/2012 Sb.

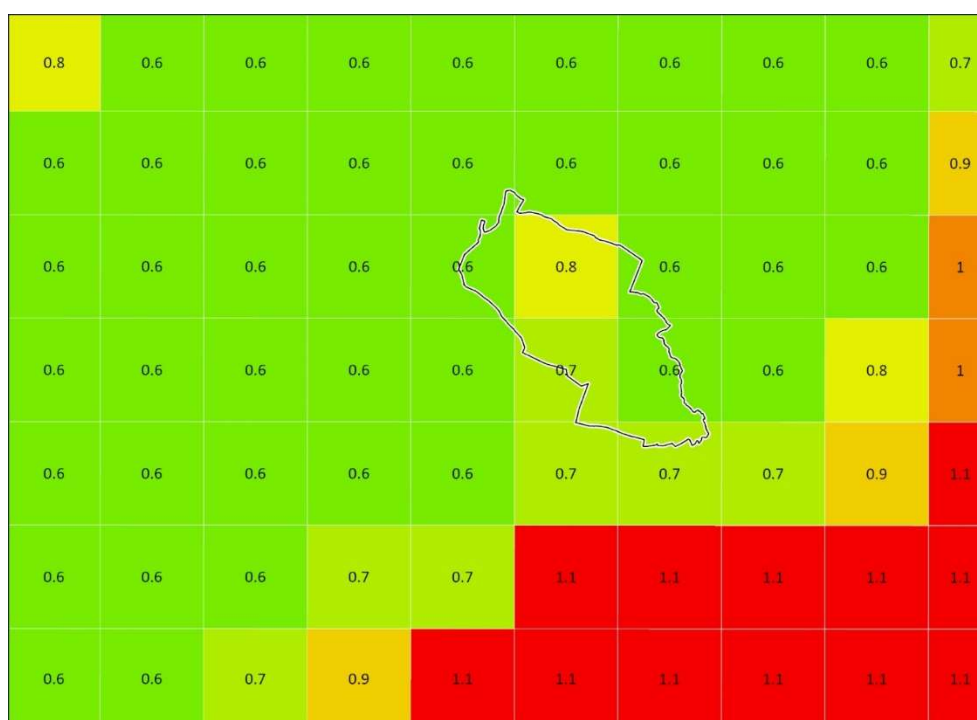
IV. B. 3. Nikl Ni

Nikl se vyskytuje v částicích v několika chemických sloučeninách, které se liší svou toxicitou pro lidské zdraví i ekosystémy. Mezi hlavní zdroje v ČR veřejná energetika a výroba tepla a spalovací procesy v průmyslu a stavebnictví a domácnosti.

Může ovlivnit dýchací soustavu a obranyschopnost člověka (WHO 2000; EEA 2013). Sloučeniny niklu jsou klasifikovány jako prokázaný lidský karcinogen, kovový nikl a jeho slitiny jako možný karcinogen (IARC 2020).

Nikl může znečišťovat půdy a vodu.

Roční průměrné koncentrace niklu v zájmovém území se pohybují mezi hodnotami 0,6 ng.m⁻³ a 0,8 ng.m⁻³, což je hluboko pod hodnotou dolní meze pro posuzování (10 ng.m⁻³) a roční imisní limit niklu (20 ng.m⁻³) tedy nebyl nikde ani z daleka překročen.

Pětileté průměrné koncentrace (2018–2022) emisní zátěže Ni v síti 1x1 km dle §11, odst. 5 a 6. zák. o ochraně ovzduší č. 201/2012 Sb.

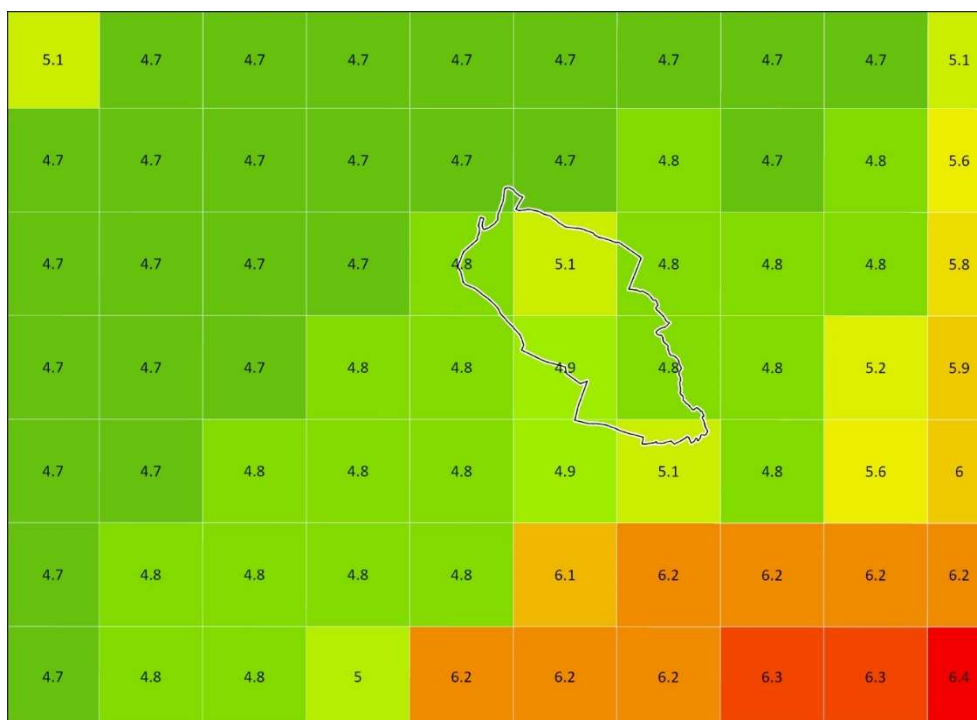
IV. B. 4. Olovo Pb

Většina olova obsaženého v atmosféře pochází z antropogenních emisí. Mezi hlavní zdroje v ČR patří výroba železa a oceli, silniční doprava (otěry pneumatik a brzd), domácnosti a veřejná energetika a výroba tepla.

Při dlouhodobé expozici lidského organismu se projevují účinky na biosyntézu hemu, nervový systém a krevní tlak. Expozice olovem představuje riziko i pro vyvíjecí se plod, může negativně ovlivnit vývoj mozku a následně ovlivnit duševní vývoj (Černá 2011; EEA 2013). Z hlediska karcinogenity pro člověka je olovo zařazeno do skupiny 2B – možné karcinogenní účinky (IARC 2020).

Olovo se může hromadit v tělech organismů (bioakumulace) jako jsou ryby, a může přecházet do potravního řetězce (Brookes et al. 2013, EEA 2013).

Roční imisní koncentrace olova se v zájmovém území pohybuje v intervalu od 4,7 ng.m⁻³ do 5,1 ng.m⁻³. Roční imisní limit olova (500 ng.m⁻³) nebyl překročen nikde, ani dolní meze pro posuzování (250 ng.m⁻³) nebylo v území dosaženo. Největší koncentrace olova v území se vyskytuje při jihovýchodní hranici řešeného území a ve středu obce.

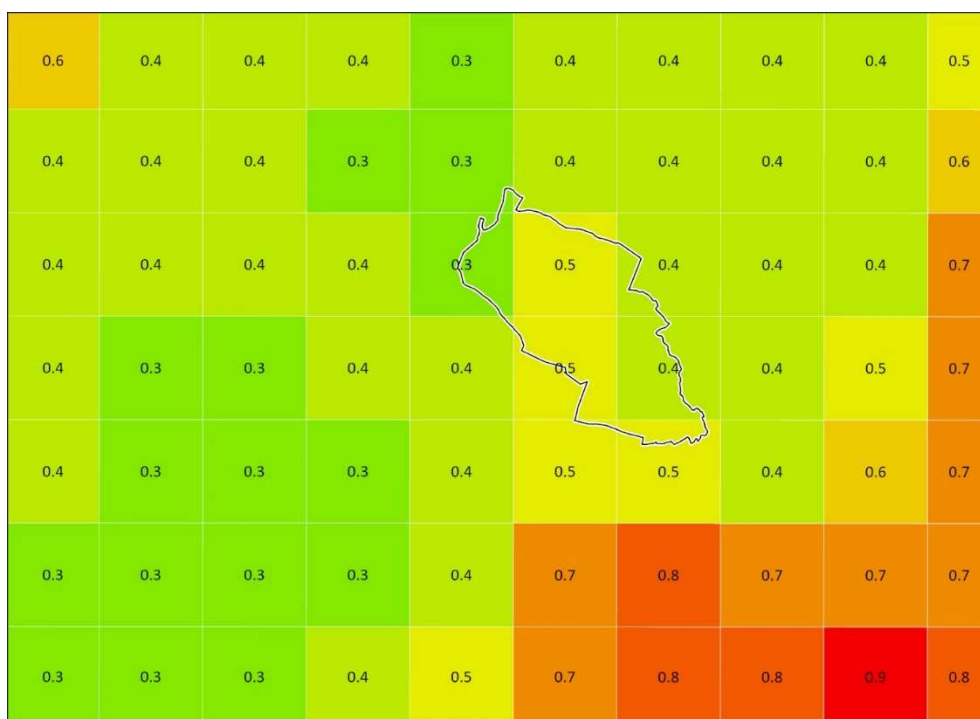
Pětileté průměrné koncentrace (2018–2022) emisní zátěže Pb v síti 1x1 km dle §11, odst. 5 a 6. zák. o ochraně ovzduší č. 201/2012 Sb.

IV. B. 5. Benzo[a]pyren BaP

Benzo[a]pyren, který se v ovzduší vyskytuje převážně navázan na částice, je vhodným markerem znečištění ovzduší PAH. Důvodem je jeho stabilita a relativně konstantní příspěvek ke karcinogenní aktivitě směsi PAH vázaných na částicích (EC 2001a). Mezi hlavní zdroje benzo[a]pyrenu v ČR patří vytápění domácností.

PAH představují skupinu látek, z nichž řada má toxické, mutagenní či karcinogenní vlastnosti, patří mezi endokrinní disruptory (látky poškozující funkci žláz s vnitřní sekrecí) a působí imunopresivně. Ovlivňují růst plodu; prenatální expozice PAH souvisí s výrazně nižší porodní váhou (Choi et al. 2006) a pravděpodobně také s negativním ovlivněním kognitivního vývoje malých dětí (Edwards et al. 2010). Samotný benzo[a]pyren je klasifikován jako prokázaný lidský karcinogen (IARC 2020). PAH mají schopnost bioakumulace, mohou přecházet do potravního řetězce (Brookes et al. 2013, EEA 2013).

Benzo[a]pyren patří v současnosti k hlavním problémům znečištění ovzduší v České republice. Jeho imisního limitu pro roční průměrnou koncentraci, rovný $1 \mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$, nebylo překročeno na žádném místě v zájmovém území. Dolní meze pro posuzování ($0,4 \mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$) bylo dosaženo na většině zájmového území. Severozápadní část území dolní meze pro posuzování nedosáhla. Nejvyšší hodnoty se vyskytují ve středu obce a sledují trend příjezdové komunikace do obce.

Pětileté průměrné koncentrace (2018–2022) emisní zátěže BaP v síti 1x1 km dle §11, odst. 5 a 6. zák. o ochraně ovzduší č. 201/2012 Sb.

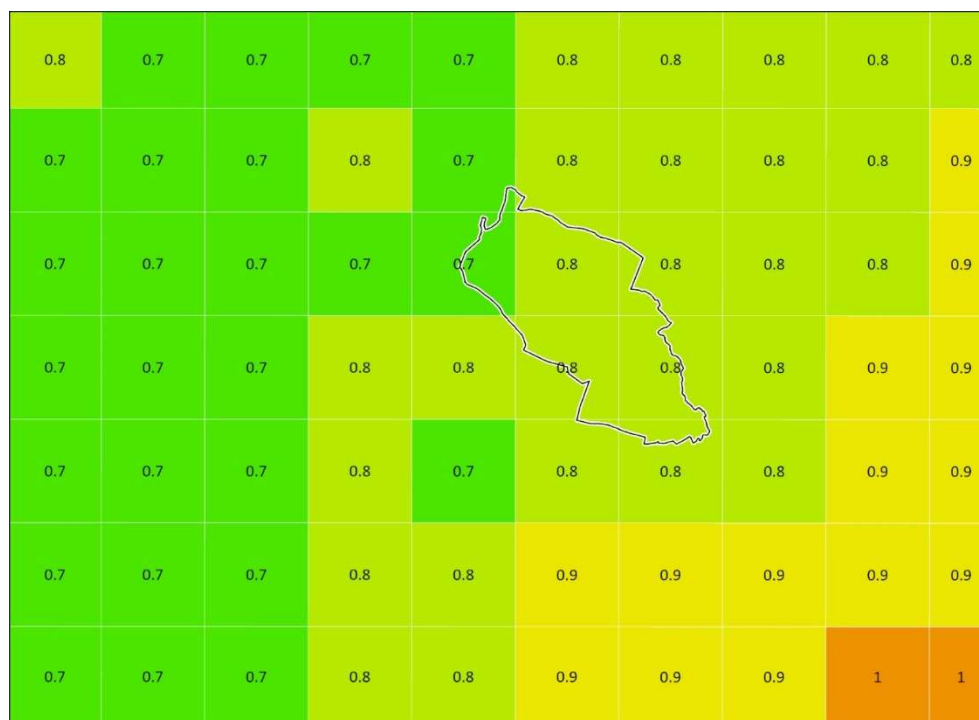
IV. B. 6. Benzen BZN

Benzen je v ovzduší přítomen zejména v důsledku antropogenní činnosti. Emise benzenu jsou do ovzduší vnášeny výfukovými plyny i odpařováním z palivových systémů vozidel. Významné množství emisí benzenu vzniká při spalování pevných paliv v domácnostech, dále při plošném použití organických rozpouštědel nebo při těžbě paliv.

Benzen patří mezi karcinogenní látky pro člověka (IARC 2020). Při vysokých koncentracích může mít hematotoxické, genotoxické a imunotoxické účinky (SZÚ 2015).

Schopnost bioakumulace; může poškodit listy zemědělských plodin a způsobit smrt rostlin (EEA 2013).

Hodnoty ročního imisního limitu pro benzen C₆H₆ (5 µg.m⁻³) nebylo nikde v zájmovém území dosaženo. Ani dolní meze pro posuzování (2 µg.m⁻³) nebylo na ploše zájmového území dosaženo. Hodnoty koncentrace benzenu se v zájmovém území pohybují mezi 0,7 µg.m⁻³ a 0,8 µg.m⁻³. Koncentrace benzenu sledují trend blízké aglomerace Brno a přilehlých komunikací. Nejnižší koncentrace se vyskytují při severozápadní hranici území.

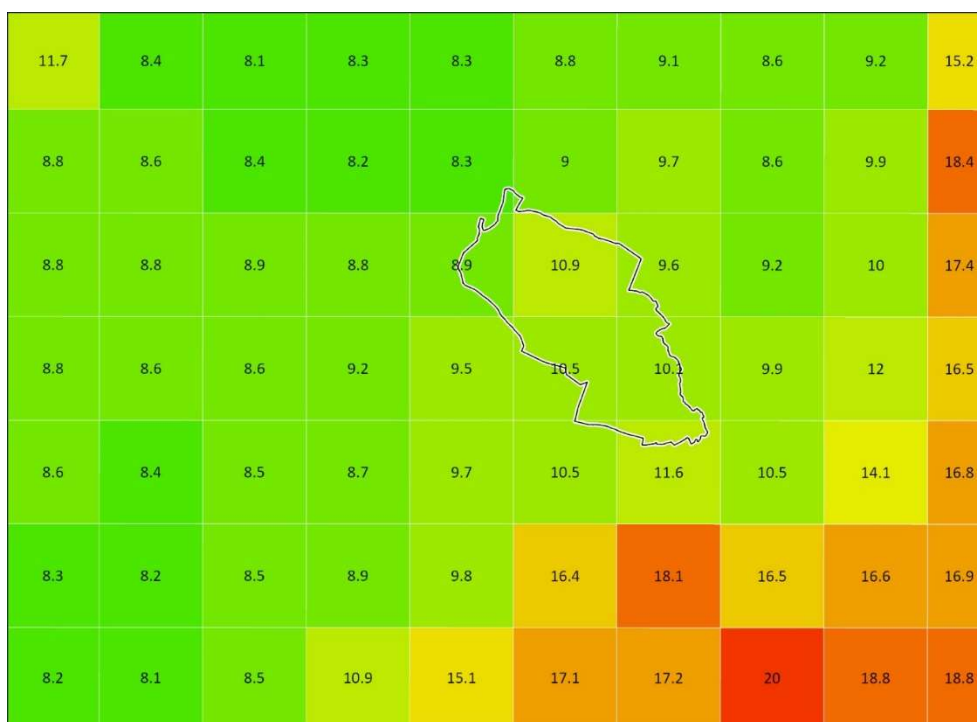
Pětileté průměrné koncentrace (2018–2022) emisní zátěže BZN v síti 1x1 km dle §11, odst. 5 a 6. zák. o ochraně ovzduší č. 201/2012 Sb.

IV. B. 7. Oxid dusičitý NO₂

Jako oxidy dusíku (NOX) jsou označovány oxid dusnatý (NO) a oxid dusičitý (NO₂). Více než 90% antropogenních emisí NOX představují emise NO. Hlavním antropogenním zdrojem NOX v ČR jsou mobilní zdroje (silniční doprava a nesilniční vozidla, veřejná energetika a výroba tepla, použití anorganických dusíkatých hnojiv a domácnosti).

Z hlediska vlivu na lidské zdraví lze za nejvýznamnější formu považovat NO₂ (WHO 2005). NO₂ postihuje především dýchací systém. Hlavním efektem krátkodobého působení vysokých koncentrací NO₂ je nárůst reaktivity dýchacích cest a z toho vyplývající nárůst obtíží astmatiků (Samet et al. 2000). Expozice NO₂ snižuje plicní funkce a zvyšuje u dětí riziko respiračních onemocnění v důsledku snížené obranyschopnosti vůči infekci (EEA 2013, Peel et al. 2005). Působení NO₂ je spojováno také se zvýšením celkové, kardiovaskulární a respirační úmrtnosti (Stieb et al. 2003, Samoli et al. 2003), ale je obtížné oddělit účinky dalších, současně působících látek, zejména aerosolu (WHO 2005), uhlovodíků, ozonu a dalších (Brauer et al. 2002).

Imisní limit (40 µg·m⁻³) pro průměrnou roční koncentraci oxidu dusičitého (NO₂) nebyl nikde v zájmovém území dosažen. Dolní meze pro posuzování (26 µg·m⁻³) taktéž nebylo v území dosaženo. Největší koncentrace NO₂ se vyskytuje v jižní části zájmového území, kde se projevuje vliv blízké aglomerace Brno a přilehlých komunikací.

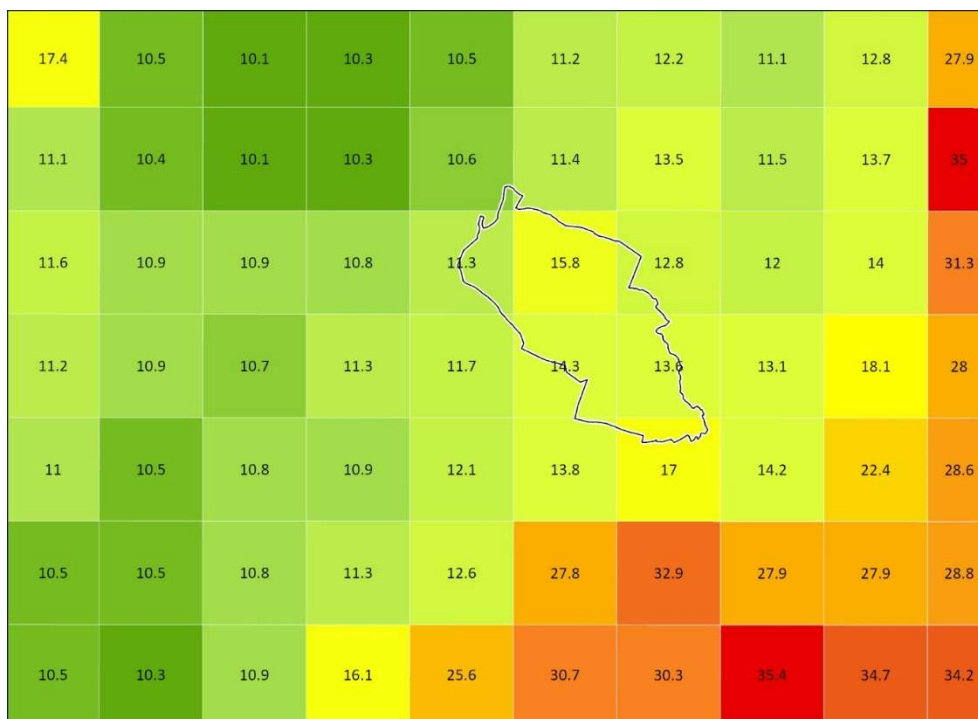

Pětileté průměrné koncentrace (2018–2022) emisní zátěže NO₂ v síti 1x1 km dle §11, odst. 5 a 6. zák. o ochraně ovzduší č. 201/2012 Sb.

IV. B. 8. Oxidy dusíku NO_x

Imisní limit (30 µg·m⁻³) pro roční průměrné koncentrací oxidů dusíku (NO_x) nebyl na ploše zájmového území přesažen. Limitu se nejvíce blíží koncentrace v jižní části území a ve středu obce.

„Pro sledování a hodnocení kvality venkovního ovzduší se pod termínem oxid dusíku (NO_x) rozumí směs oxidu dusnatého (NO) a oxidu dusičitého (NO₂). Imisní limit pro ochranu lidského zdraví je stanoven pro NO₂, limit pro ochranu ekosystémů a vegetace je stanoven pro NO_x.“ - <https://www.chmi.cz>

Pětileté průměrné koncentrace (2018–2022) emisní zátěže NO_x v síti 1x1 km dle §11, odst. 5 a 6. zák. o ochraně ovzduší č. 201/2012 Sb.

IV. B. 9. PM 10

Atmosférický aerosol jsou pevné a kapalné částice suspendované v ovzduší produkované přírodními i antropogenními zdroji. K přírodním zdrojům patří vulkanická činnost, větrem unášený prach a pyl a přírodní požáry. Největším antropogenním zdrojem primárních částic v ČR jsou domácnosti, polní práce a mobilní zdroje (silniční doprava a nesilniční vozidla).

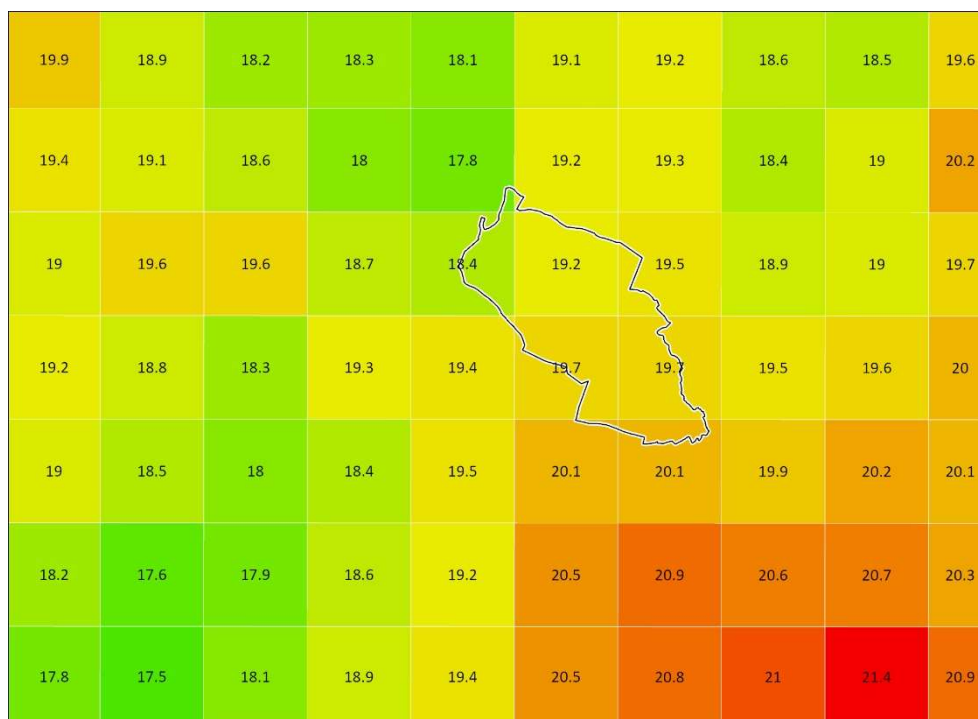
Tuto škálu lze na základě podobných vlastností částic rozdělit na částice jemného (částice $\leq 2,5 \mu\text{m}$) = PM_{2,5} a hrubého módu (částice $\geq 2,5 \mu\text{m}$) = PM 10.

Hrubé částice vznikají mechanicky. Částice hrubého módu tvoří např. částice půdy, mořská sůl, částice z průmyslových a zemědělských činností. Jejich vysoká sedimentační rychlost určuje krátký čas setrvání v atmosféře v rozsahu několika hodin až dní. Z atmosféry jsou odstraňovány suchou depozicí a srážkami (Hinds 1999; Tomasi a kol. 2017; Seinfeld a Pandis 2006).

Ovlivňují radiační bilanci Země, formování oblaků a srážek, dohlednost. Mají přímý (rozptyl přichozího slunečního záření) a nepřímý (jako kondenzační jádra v oblacích ovlivňují odraz záření od oblaků) vliv na radiační bilanci Země. Atmosférické aerosoly odrážejí a/nebo absorbují sluneční záření a tak přispívají k ochlazení či oteplování klimatického systému Země (IPCC, 2013). Částice mají vliv na zvířata jako na lidi; ovlivňují rostlinný růst a ekosystémové procesy; mohou poškodit a pošpinit budovy (EEA 2013).

K překročení imisního limitu PM₁₀ ($20 \mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$) došlo na malém procentu území. Jedná se o jižní část území, kde se projevuje vliv blízké aglomerace Brno.

Nejvýznamnějšími plošnými zdroji emisí „polévatého prachu“ PM₁₀ v území jsou plochy zástavby, kde se uplatňují různé spalovací procesy včetně vytápění. Nejvýraznějším liniovým zdrojem v území je pak automobilová doprava, ze které cca dvě třetiny prachových částic vyprodukuje dieselové motory a emise jsou produkovány na kapacitních komunikacích. Nezanedbatelný vliv má také blízká aglomerace Brno.

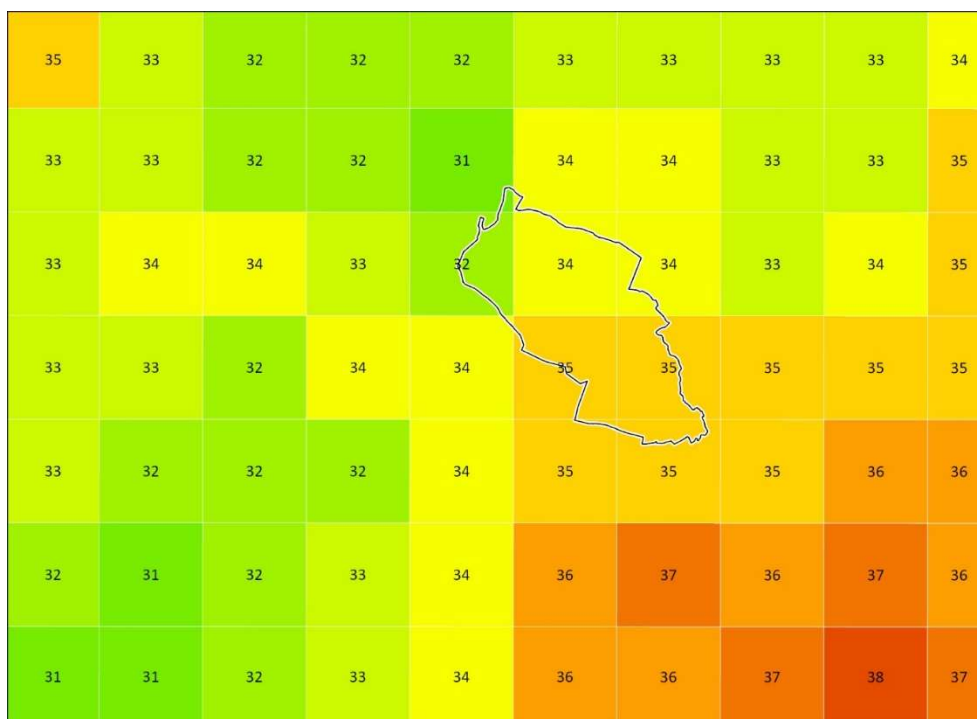

Pětileté průměrné koncentrace (2018–2022) emisní zátěže PM₁₀ v síti 1x1 km dle §11, odst. 5 a 6. zák. o ochraně ovzduší č. 201/2012 Sb.

IV. B. 10. PM10 24h

Suspendované částice mají široké spektrum účinků na srdečně-cévní a respirační ústrojí. Dráždí dýchací cesty, omezují obranné mechanismy a usnadňují vznik infekce, vyvolávají zánětlivou reakci v plicní tkáni, přispívají k oxidačnímu stresu a tím i k rozvoji aterosklerózy, ovlivňují elektrickou aktivitu srdce a od roku 2013 jsou zařazeny mezi prokázané lidské karcinogeny (IARC 2015). Účinek závisí na velikosti, tvaru a složení částic. Krátkodobé zvýšení denních koncentrací částic PM10 se podílí na nárůstu celkové nemocnosti i úmrtnosti, zejména na onemocnění srdce a cév, na zvýšení počtu osob hospitalizovaných pro onemocnění dýchacího ústrojí, zvýšení kojenecké úmrtnosti, zvýšení výskytu kašle a ztíženého dýchání zejména u astmatiků (SZÚ 2015). Dlouhodobě zvýšené koncentrace mohou mít za následek snížení plicních funkcí, zvýšení nemocnosti na onemocnění dýchacího ústrojí, výskyt symptomů chronického zánětu průdušek a zkrácení délky života zejména z důvodu vyšší úmrtnosti na choroby srdce a cév u starých a nemocných osob a na respirační nemoci včetně rakoviny plic (SZÚ 2015). Pro působení aerosolových částic v ovzduší nebyla zatím zjištěna bezpečná prahová koncentrace.

K překročení 24hodinového imisního limitu PM10 (průměrnou 24 hod. koncentraci $50 \mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$ je povoleno překročit 35x za rok) nedošlo na ploše zájmového území. Dolní meze pro posuzování $20 \mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$ bylo dosaženo na celé ploše zájmového území. Největší koncentrace PM10 24h je situována v jižní části území, kde je zvýšený provoz automobilové dopravy vlivem přilehlé aglomerace Brno.

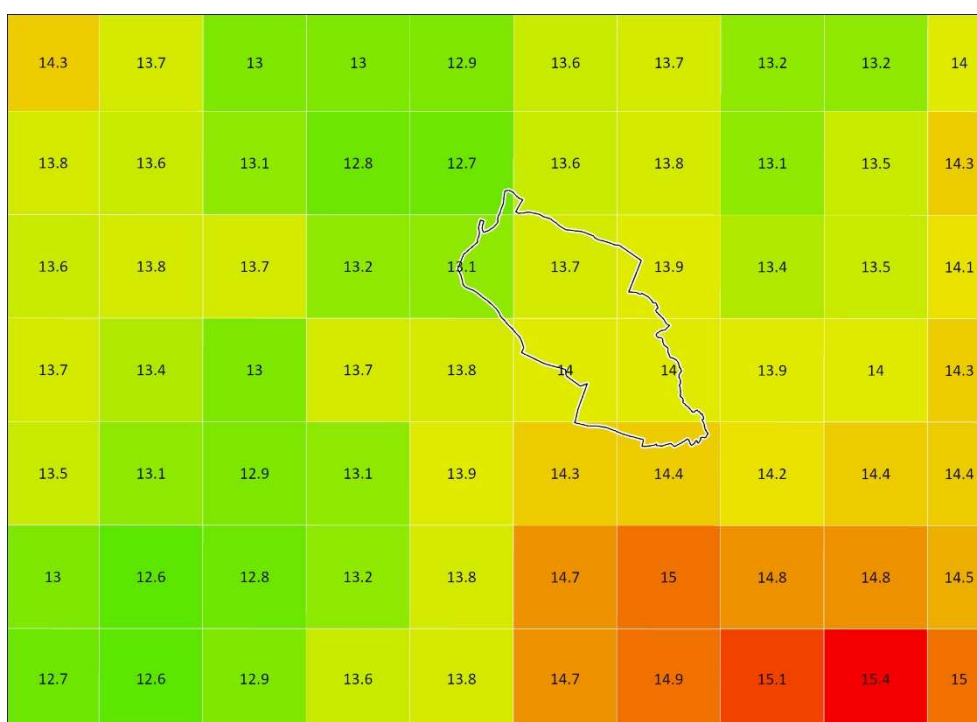
Pětileté průměrné koncentrace zaznamenávají po 24 hodinách (2018–2022) emisní zátěže PM10 24h v síti 1x1 km dle §11, odst. 5 a 6. zák. o ochraně ovzduší č. 201/2012 Sb.

IV. B. 11. PM 2,5

Jemné částice jsou produkty zejména nedokonalého spalování, hrubé částice vznikají mechanicky (Hinds 1999; Seinfeld, Pandis 2006).

Jemné částice lze dále rozdělit na částice nukleačního, Aitkenova a akumulačního módu. Částice nukleačního módu (< 20 nm) jsou emitovány do ovzduší přímo nebo v něm vznikají, pokud nejsou z atmosféry odstraněny procesem difuze, transformují se do částic Aitkenova módu. Částice Aitkenova módu (20–100 nm) vznikají během spalovacích procesů (Finlayson-Pitts a Pitts 1999).

Limitního emisního limitu pro PM 2,5 (20 $\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$) nebylo na celé rozloze zájmového území dosaženo. Dolní meze pro posuzování PM 2,5 (12 $\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$) bylo dosaženo na celé ploše území. Maximální koncentrace, které bylo v zájmovém území pro PM 2,5 dosaženo, je 14,4 ($\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$) a vyskytuje se v jižní části zájmového území.

Pětileté průměrné koncentrace (2018–2022) emisní zátěže PM_{2,5} v síti 1x1 km dle §11, odst. 5 a 6. zák. o ochraně ovzduší č. 201/2012 Sb.

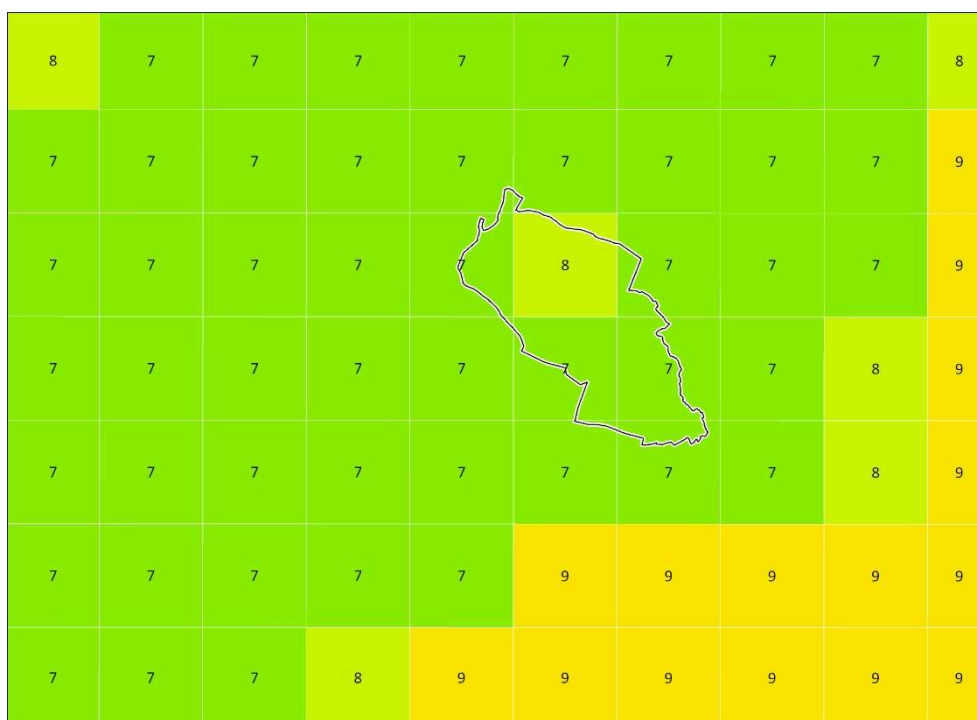
IV. B. 12. SO₂ 24h

Oxid siřičitý (SO₂) je emitován do ovzduší při spalování paliv s obsahem síry. Mezi hlavní zdroje SO₂ v ČR patří veřejná energetika a výroba tepla a vytápění domácností.

Má dráždivé účinky na oči a dýchací soustavu. Vysoké koncentrace SO₂ mohou způsobit respirační potíže. Zánět dýchacích cest způsobuje kašel, vylučování hlenu, zhoršení astmatu a chronické bronchitidy a zvyšuje náchylnost k infekcím dýchacích cest. Lidé trpící astmatem a chronickým onemocněním plic jsou k působení SO₂ zvláště citliví (EC 1997; WHO 2014). SO₂ přispívá k acidifikaci prostředí.

SO₂ přispívá i ke vzniku sekundárních suspendovaných částic, u kterých je prokázán negativní dopad na lidské zdraví (EEA 2013).

24hodinové koncentrace oxidu siřičitého (SO₂) s limitní hodnotou 125 µg.m⁻³ nebyly překročeny na ploše zájmového území. Hodnoty koncentrací oxidu siřičitého (SO₂) nedosahují ani dolní meze pro posuzování (50 µg.m⁻³). Nejvyšší koncentrace 24hodinové koncentrace oxidu siřičitého se vyskytují v centru obce.

Pětileté průměrné koncentrace zaznamenávají po 24 hodinách (2018–2022) emisní zátěže SO₂ 24h v síti 1x1 km dle §11, odst. 5 a 6. zák. o ochraně ovzduší č. 201/2012 Sb.

Celkové zhodnocení zátěže ovzduší:

Území není zasaženo významným znečištěním sledovaných polutantů v ovzduší a vzhledem k hlavnímu předmětu změny územního plánu a to dopravního koridoru CPZ.DS40 je možné vyhodnotit území jako únosné. Existence dopravního koridoru navýší sledované polutanty, ale vzhledem k současnému stavu znečištění zde není předpoklad, že by navýšení přesáhlo limitní meze.

V. SOUČASNÉ PROBLÉMY A JEVY ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ, KTERÉ BY MOHLY BÝT UPLATNĚNÍM ÚZEMĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE VÝZNAMNĚ OVLIVNĚNY, ZEJMÉNA S OHLEDEM NA ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÁ ÚZEMÍ A PTAČÍ OBLASTI.

Kapitola uvádí konkrétní jevy životního prostředí, které mohou být uplatněním územního plánu ovlivněny. Zvláště chráněná území – přírodovědecky či esteticky velmi významná nebo jedinečná dle § 14 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny se v řešeném území nenachází.

V. A. Velkoplošná a maloplošná zvláště chráněná území

Území přírodovědecky či esteticky velmi významná nebo jedinečná vyhlášená dle § 14 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, za zvláště chráněná.

Ve správním území obce se nenachází chráněná území.

V. B. Přírodní parky

Přírodní parky zřizují krajské úřady vyhláškou, ve které omezují činnosti, jež by mohly vést k rušení, poškození nebo k zničení dochovaného stavu území, cenného pro svůj krajinný ráz a soustředěné estetické a přírodní hodnoty.

Do správního území obce zasahuje území přírodního parku Podkomorské lesy. Do území přírodního parku nejsou situovány návrhové plochy.

V. C. Památné stromy

Mimořádně významné stromy, jejich skupiny a stromořadí vyhlášené dle § 46 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. za památné stromy.

Ve správním území obce nejsou evidovány památné stromy.

V. D. Významné krajinné prvky

V rámci obecné ochrany přírody a krajiny dle zákona č. 114/1992 Sb. mají zvláštní postavení významné krajinné prvky - ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotné části krajiny, které utvářejí její typický vzhled nebo přispívají k udržení její stability (§ 3 písm. b). Významnými krajinnými prvky jsou obecně lesy, rašeliniště, vodní toky, rybníky, jezera, údolní nivy a dále jiné části krajiny, které příslušný orgán ochrany přírody zaregistruje podle § 6 zákona.

V řešeném území se nacházejí z obecně vyjmenovaných významných krajinných prvků lesy, rybníky, vodní toky a údolní nivy. Významné krajinné prvky registrované podle § 6 zákona v území nejsou zastoupené.

V. E. NATURA 2000

Natura 2000 je soustava chráněných území na území EU, vytvářených dle směrnice 79/409/EHS o ochraně volně žijících ptáků a směrnice 92/43/EHS o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě

rostoucích rostlin. Požadavky obou směrnic byly začleněny do zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny ve znění zákona č. 218/2004 Sb.

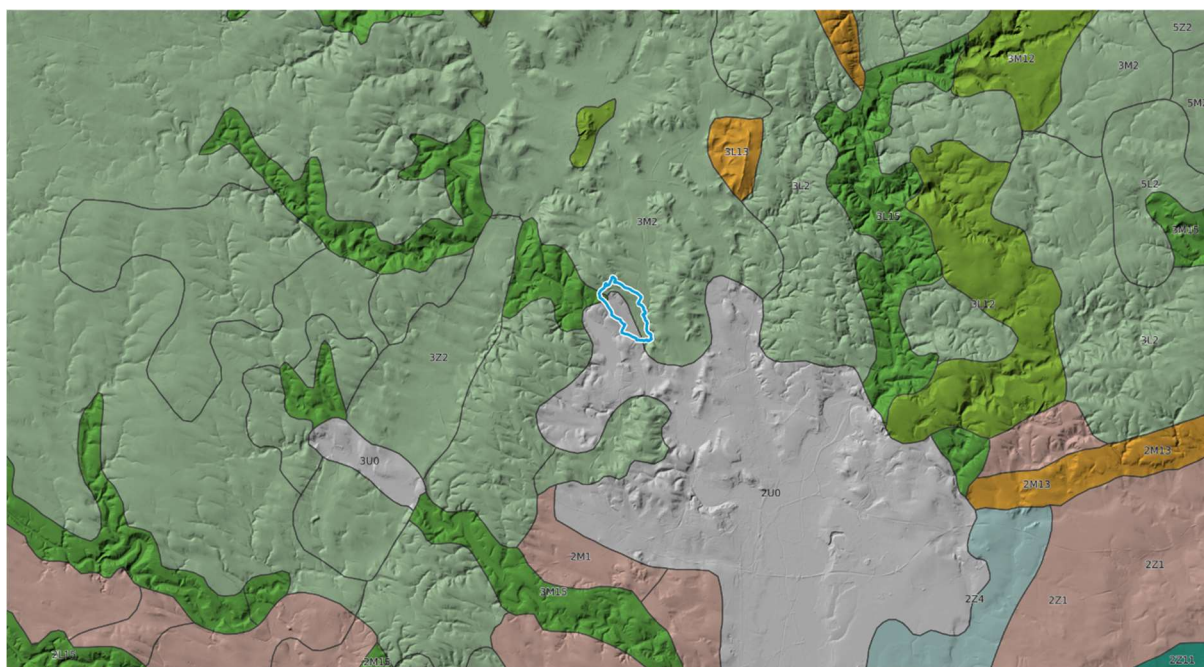
Ve správním území obce se nenachází žádná evropsky významná lokalita soustavy NATURA 2000 ani zde není vymezena ptačí oblast. Krajský úřad odbor životního prostředí, jako příslušný orgán ochrany přírody podle ustanovení § 77 a odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny ve znění pozdějších předpisů ve svém stanovisku k zadání vyloučil významný vliv na evropsky významnou lokalitu či ptačí oblast.

V. F. Krajinný ráz

Krajinný ráz je zákonem obecně definovaný a chráněný soubor vlastností a hodnot krajiny, které se podílí na tvorbě osobitého charakteru území. Studie vyhodnocení vlivu záměru na krajinný ráz popisuje soubor významných vlastností území a jejich vzájemných vztahů, které se podílí na tvorbě krajinného rázu a identifikuje jejich možné ovlivnění posuzovaným záměrem.

Krajinný ráz vytváří synergické působení krajinných složek, procesů a také jejich vzájemných vztahů. Obecně je krajinný ráz popisován ve dvou základních úrovních. První úroveň označovaná jako primární krajinná struktura (Löw, Míchal 2003) zahrnuje „přírodní danosti“ území, mezi které náleží například reliéf, jako jedna z jeho nejvýznamnějších vlastností. Druhá úroveň, označovaná jako sekundární krajinná struktura, zahrnuje současný stav kultivace a urbanizace území. Vypovídá o kulturních vlastnostech krajiny, které do značné míry vychází z vlastností přírodního prostředí.

Dle typologie České krajiny - Stručný výtah z projektu VaV 640/01/03 (Löw a spol 2005) je v modelovém území zastoupeno deset typů krajiny (řazeno dle plošného zastoupení, poslední čtyři typy zastoupeny relativně nevýznamně):

Mapa polohy zájmového území nad mapou typologického členění české krajiny dle (Löw a spol 2005)

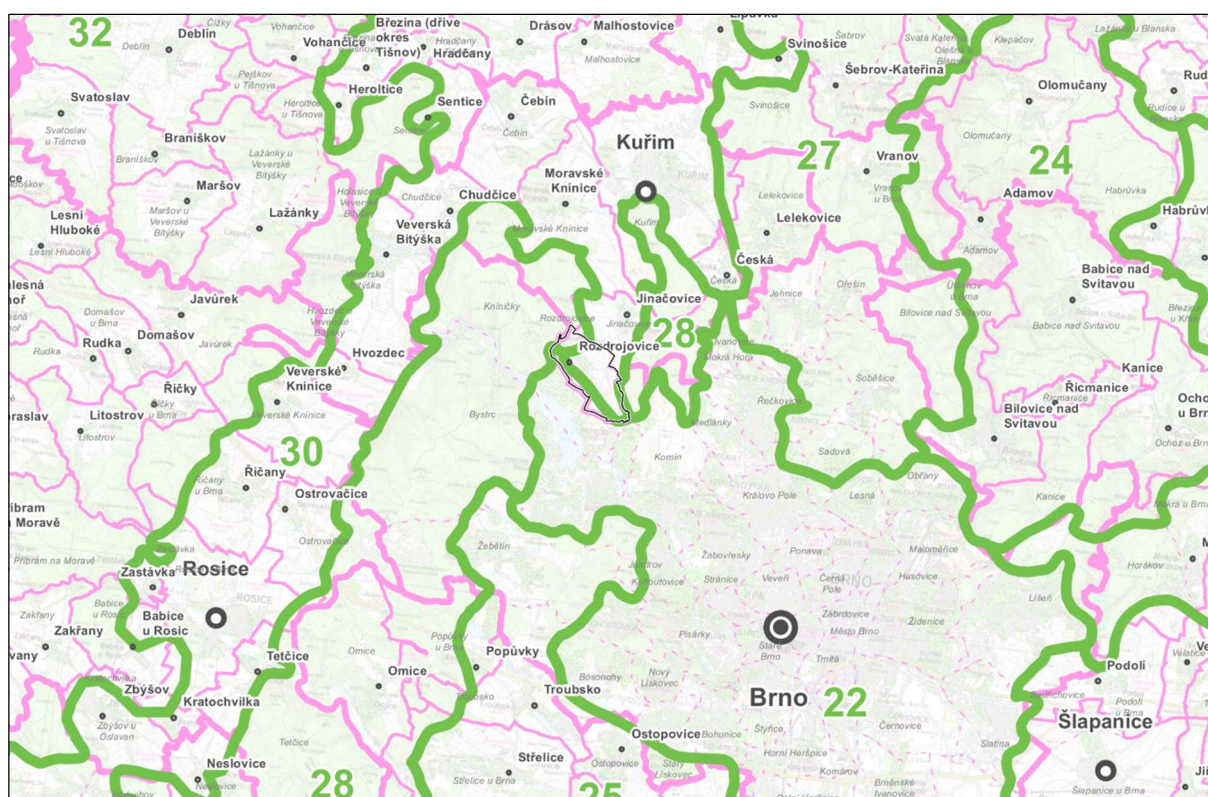
[zdroj: https://gis.cenia.cz/geoserver/typologie_krajiny/ows?SERVICE=WMS]

Zájmové území se nachází na rozhraní krajiny 3M2 a 2U0.

- 3M2 - Vrcholně středověká sídelní krajina Hercynica, lesozemědělská krajina, krajina vrchovin Hercynica.
- 2UO - Stará sídelní krajina Panonika, urbanizovaná krajina, krajina členitých pahorkatin a vrchovin Hercynika

V. G. Cílové kvality krajiny

ZÚR JMK pro potřeby určení cílových kvalit krajiny na území JMK stanovují a vymezují jednotlivé krajinné celky jako části území Jihomoravského kraje, jejichž charakter je výsledkem činnosti a vzájemného působení přírodních a/nebo lidských faktorů (ve smyslu Evropské úmluvy o krajině). Pro zachování nebo dosažení cílových kvalit jednotlivých krajinných celků se stanovují požadavky a úkoly zabezpečující ochranu a zachování význačných nebo charakteristických rysů krajiny, možný udržitelný rozvoj a vytváření kvalit krajiny do budoucna.

ZUR JMK úplně znění po aktualizacích 1 a 2: Výkres krajín (AI.3.). Řešené území zvýrazněno černou linií.

Řešené území spadá do Tišovsko-ivančického krajinného celku (č.30). Celek je vymezen v Boskovické brázdě, ke které je logicky přiřčena část Jinačovického prolomu, kde se nachází zájmové území.

Zájmové území pak okrajově přesahuje do Bobravského krajinného celku (č.28) a Brněnského krajinného celku (č.22)

Cílová kvalita krajiny Tišovsko-ivančického krajinného celku

a) Pohledově otevřená, přehledná krajina zvlněného reliéfu v relativně snížené poloze vůči okolí s významnými výhledy do okolních krajín s výraznými zalesněnými vyvýšeninami v severní části (Květnice, Čebínka, Zlobice aj.).

b) Středně velké bloky orné půdy členěné krajinou vegetací, vodní toky s hodnotnými doprovodnými porosty, pestřejší struktura využití v členitějších partiích.

c) Pohledově se uplatňující kulturně historické a architektonické dominanty (zámek Rosice, historické centrum Ivančic, oslavský zámek).

Pro plánování a usměrňování územního rozvoje v ploše krajinného celku Tišnovsko-ivančický se stanovují územní podmínky pro zachování nebo dosažení cílových kvalit krajiny, takto:

Požadavky na uspořádání a využití území

a) Podporovat členění velkých bloků orné půdy prvky rozptýlené krajinné zeleně pro posílení ekologické stability a prostorové struktury krajiny.

b) Podporovat zachování a obnovu přirozeného vodního režimu vodních toků.

Úkoly pro územní plánování

a) Vytvářet územní podmínky pro ekologicky významné segmenty krajiny (meze, remízky, liniová i mimolesní zeleň, trvalé travní porosty atd.) s cílem členění souvislých ploch orné půdy.

b) Vytvářet územní podmínky pro revitalizační opatření na vodních tocích a jejich nivách.

c) Vytvářet územní podmínky pro ochranu krajiny před umísťováním výškově, plošně a objemově výrazných staveb.

d) Na území přírodních parků vytvářet územní podmínky pro důslednou ochranu krajinného rázu

Hmotný majetek, kulturní dědictví

Území s archeologickými nálezy dle Národního památkového ústavu jsou vyznačeny dle předpokladů výskytů archeologických nálezů následovně:

UAN I. (plocha na jihozápadní hranici katastru; jihovýchodně od obce, mezi silnicí na Kníničky a rozdrojovickým potokem; jihovýchodně od obce, východně od křižovatky cest Rozdrojovice-Kníničky a Jinačovice-Kníničky) - území s důvodně předpokládaným výskytem archeologických nálezů

UAN II. (intravilán obce – modře) - území s jednoznačným výskytem archeologických nálezů

UAN III. (celá plocha katastrálního území – zeleně) - území, kde se výskyt archeologických nálezů v současnosti nepředpokládá, ale není možné ho jednoznačně vyloučit

V souladu s § 22 odst. 2) zákona 20/1987 Sb. o státní památkové péči je nutné oznámit Archeologickému ústavu AV ČR záměr provádět v tomto území stavební činnost nebo jinou činnost, při níž mohou být ohroženy archeologické nálezy.

Doporučená archeologická památková péče: zabezpečit ochranu identifikovaných prvků archeologického dědictví, pokud možno na původním místě.

Režim archeologické památkové péče: nutnost zabezpečení záchranného archeologického výzkumu ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči.

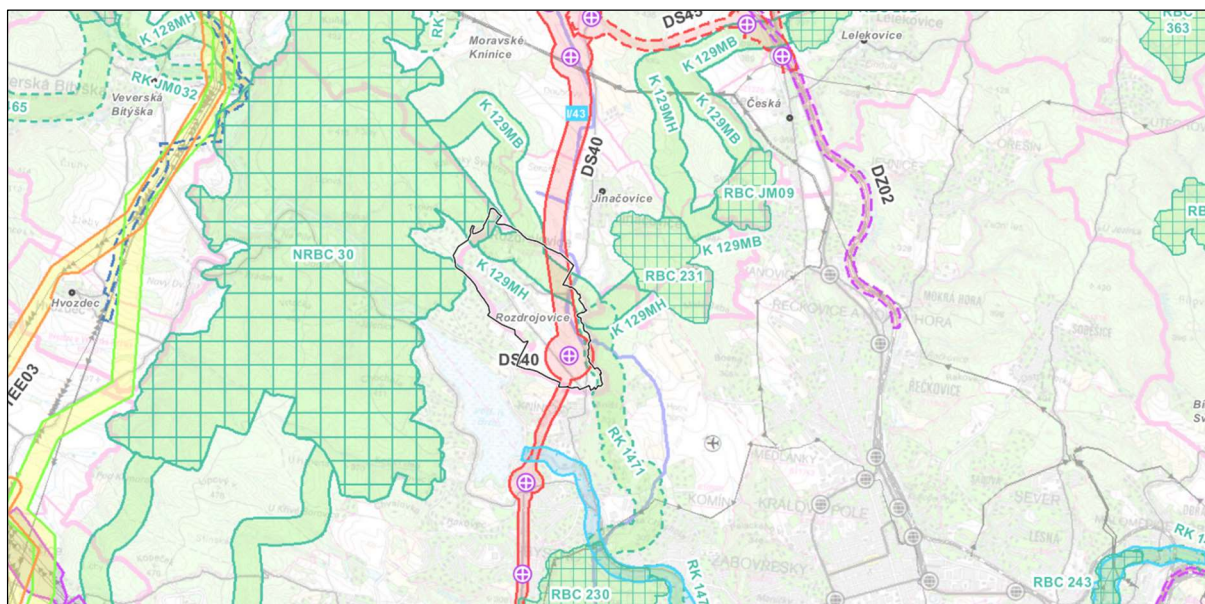
Plochy AUN v konfrontaci s vymezenou plochou koridoru silnice I. třídy CPZ DS40.

V. H. Územní systém ekologické stability

Územní systém ekologické stability krajiny (ÚSES) je v § 3 odst. (1) písm. a) zákona č. 114/1992 Sb. definován jako vzájemně propojený soubor přirozených i pozměněných, avšak přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu. Rozlišuje se místní (lokální), regionální a nadregionální systém ekologické stability. Základními skladebnými částmi (prvky) ÚSES, definovanými v § 1 vyhlášky č. 395/1992 Sb., jsou biocentra a biokoridory.

Územní systém ekologické stability tvoří biocentra a biokoridory. Biocentrum je plocha, která svojí polohou v krajině a celkovou rozlohou umožňuje vznik sukcesně vyspělých a přirozeně stabilních (odolných antropickým tlakům z okolí) ekosystémů tvořených autochtonními druhy organismů. Biokoridor je pás území propojující biocentra a umožňující mezi biocentry šíření autochtonních druhů organismů.

Do zájmového území okrajově zasahuje plocha rozsáhlého nadregionálního biocentra NRBC 30 z něj směřují dva nadregionální biokoridory K 129 MB mezofilní bučinné řady vedený severněji a K129 MH mezofilní hájové řady vedený jižněji. Oba koridory se v zájmovém území napojují a pokračují ve východním směru jako K 128 MB, kterým je zajištěno napojení NRBC 30 přes sníženinu Jinačovického prolomu na segmenty ÚSES vymezené v prostoru přírodního parku Baba.

ZUR JMK úplné znění po aktualizacích 1 a 2: Výkres ploch a koridorů nadmístního významu, včetně územního systému ekologické stability (I.2.). Řešené území zvýrazněno černou linií.

Územním plánem požadované a respektované atributy prvků ÚSES hydrofilní soustavy

- Prvky soustavy jsou vymežovány v nivních polohách v jednoznačné vazbě na vybrané vodoteče.
- Obligátní součástí prvků těchto soustav jsou příslušné vodní toky doplněné o nezbytné navazující biotopy niv
- Minimální plocha lokálního biocentra hydrofilní soustavy je 1 ha.
- Maximální délka lokálního biokoridoru hydrofilní soustavy je 2 000 m a jeho minimální šířka 20 m.
- V plochách prvků hydrofilních soustav jsou cílovým stavem dřevinné ekosystémy a ekosystémy proudících vod, které mohou být kombinovány s nedřevinnými ekosystémy (louky, mokřady) a ekosystémy stojatých vod (tůň, malé vodní nádrže).
- Plochy je možné extenzivně využívat s ohledem na biodiverzitu autochtonních druhů organismů (detaily týkající se využití a managementu ploch by měla specifikovat podrobnější dokumentace).

Územním plánem požadované a respektované atributy prvků ÚSES mezofilní soustavy

- Prvky soustavy jsou vymežovány v běžných mezofilních polohách, tedy mimo nivní (a suché) polohy.
- Minimální plocha lokálního biocentra mezofilní soustavy je 3 ha.
- Maximální délka lokálního biokoridoru mezofilní soustavy je 2 000 m a jeho minimální šířka 15 m;
- Maximální délka regionálního biokoridoru mezofilní soustavy je 700 m a jeho minimální šířka 40 m.
- V plochách prvků mezofilní soustavy jsou cílovým stavem dřevinné ekosystémy, které mohou být v odůvodněných případech kombinovány s nedřevinnými ekosystémy (louky, paseky, lada, skalnaté

svahové partie). Plochy je možné extenzivně využívat s ohledem na biodiverzitu autochtonních druhů organismů. (Detaily týkající se využití a managementu ploch by měla specifikovat podrobnější dokumentace.)

- V případě, že je u biocentra uváděna příslušnost ke smíšené soustavě prvků, je biocentrum tvořeno z části hydrofilní a mezofilní. Každá z těchto částí odpovídá nárokům na biocentrum v příslušné soustavě prvků ÚSES (minimální prostorové nároky, biogeografická poloha, cílové ekosystémy).

Regionální ÚSES je v zájmovém území zastoupen mezofilní hájovou větví a větví mezofilní bučinou. Mezofilní hájovou větev v území reprezentuje regionální biokoridor K 129 MH, větev mezofilní bučinou pak regionální biokoridor K 129 MB. Součástí mezofilní bučinné větve je regionální biocentrum RBC JM09. Biokoridory jsou v územním plánu členěny na dílčí úseky, do kterých jsou vkládána vložena biocentra v lokálních parametrech. Řešení regionálního ÚSES v územním plánu plně respektuje zásady územního rozvoje Jihomoravského kraje a řešení ÚSES v navazujících územích. Jednotlivé segmenty nadmístního ÚSES jsou přednostně vymezeny v lesních komplexech severovýchodního okraje Podkomorských lesů. Základem pro vymezení jsou přirozené lesní porosty v potenciálu bukových doubrav až dubových bučin. Mezofilní hájová větev v území propojuje lesní komplex Podkomorských lesů s lesním celkem Baba přes zemědělsky využívané území Jinačovického prolomu.

Lokální ÚSES je v území reprezentován mezofilní a hydrofilní větví.

Vymezení prvků respektuje zásady územního rozvoje a návaznosti na okolní území. Vymezení je provedeno v souladu s platnou metodikou. Návaznosti na okolní území jsou respektovány.

V. I. Migrační území velkých druhů savců

Migrační prostupností území rozumíme vlastnost území, která vychází ze struktury jeho využití a přítomnosti tzv. migračních bariér. Migrace volně žijících živočichů je významně negativně ovlivněna především v intenzivně využívaných krajinách. Zde migraci negativně ovlivňuje už samo intenzivní využití území (plochy zástavby, intenzivní zemědělství ad.). Přirozené či přírodě blízké biotopy jsou v těchto krajinách obvykle fragmentovány do nesouvislých různě velkých ostrůvků oddělených plochami, které migraci živočichů působí jako různě výrazné migrační bariéry. Zcela specifickým typem významných migračních bariér jsou pak silniční komunikace s vysokou intenzitou provozu (dálniční a rychlostní komunikace, místy silniční komunikace I. třídy).

Migračně významná území jsou územní kategorií navrženou pro ochranu konektivity krajiny pro velké savce. Zahrnují jak oblasti stálého výskytu, tak území nutná pro zajištění migračního propojení populací těchto druhů (Anděl a kol. 2010). Dle koncepce ochrany konektivity krajiny se definují tři hierarchicky uspořádané typy území (Anděl a Gorčicová 2007).

- Migračně významná území (MVÚ) – nejvyšší jednotka, se vztahují k ochraně krajiny jako celku. V zájmovém území není zastoupena
- Dálkové migrační koridory (DMK) – základní jednotka, zajišťují minimální konektivitu krajiny. V zájmovém území a sice v jeho jižní části je zastoupen dálkový migrační koridor, který se dotýká jižního okraje zastavěného území města. Řešením územního plánu není migrace v tomto koridoru dotčena.

Migračně významná území (MVÚ, tmavě zelený překryv) a dálkové migrační koridory (DMK).

VI. ZHODNOCENÍ STÁVAJÍCÍCH A PŘEDPOKLÁDANÝCH VLIVŮ NAVRHOVANÝCH VARIANT ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE, VČETNĚ VLIVŮ SEKUNDÁRNÍCH, SYNERGICKÝCH, KUMULATIVNÍCH, KRÁTKODOBÝCH, STŘEDNĚDOBÝCH A DLOUHODOBÝCH, TRVALÝCH A PŘECHODNÝCH, KLADNÝCH A ZÁPORNÝCH; HODNOTÍ SE VLIVY NA OBYVATELSTVO, LIDSKÉ ZDRAVÍ, BIOLOGICKOU ROZMANITOST, FAUNU, FLORU, PŮDU, HORNINOVÉ PROSTŘEDÍ, VODU, OVZDUŠÍ, KLIMA, HMOTNÉ STATKY, KULTURNÍ DĚDICTVÍ VČETNĚ DĚDICTVÍ ARCHITEKTONICKÉHO A ARCHEOLOGICKÉHO A VLIVY NA KRAJINU VČETNĚ VZTAHŮ MEZI UVEDENÝMI OBLASTMI VYHODNOCENÍ.

Obsahem kapitoly je zhodnocení vlivu návrhových ploch územního plánu na jednotlivé složky životního prostředí, zdraví obyvatelstva a kulturní aspekty území. Předmětem hodnocení jsou návrhové plochy s rozdílným způsobem využití, které jsou předmětem návrhu změny č. 3 územního plánu Rozdrojovic. K plochám stabilizovaným je přihlédnuto zejména při posuzování kontextu s posuzovanými plochami.

Plocha je hodnocena vzhledem k předpokládaným vlivům, které mohou nastat změnou funkčního využití definovanou (umožněnou) příslušnými regulativy územně plánovací dokumentace, a to jak ve fázi realizace této změny (například budováním určitých staveb), tak fázi její uvažované existence (např. provozováním činností v plochách které daná regulace umožňuje).

Hodnocené charakteristiky životního prostředí, zdraví obyvatelstva a „kulturních aspektů území“ jsou rozčleněny do následujících tzv. souborných skupin charakteristik:

- ovzduší a klima;
- voda;
- půda a horninové prostředí;
- biodiverzita;
- krajinný ráz;
- kulturní dědictví;
- sídla a urbanizace;
- obyvatelstvo a veřejné zdraví.

VI. A. 1. Sekundární vlivy

Jde o vlivy vznikající působením souboru vlivů různého druhu (např. současné působení více zdrojů různých emisí či hluku) na danou složku životního prostředí.

Sekundárním vlivem uplatnění územního plánu je možné považovat ovlivnění charakteristik zemědělského půdního fondu. Záborem zemědělských ploch pro zástavbu bude do jisté míry (dle pojetí zastavěné plochy a navazujících pozemku) ovlivněna retence území a ovlivnění rychlosti povrchového odtoku. Tento sekundární vliv je možné vzhledem k rozsahu záborů považovat za akceptovatelný.

Vlivem nárůstu ploch bydlení je možné dále předpokládat mírné navýšení osobní dopravy v území, na které je možné předpokládat navázání mírného zhoršení emisní a hlukové zátěže. Toto navýšení je však v případě příměstského sídla venkovského typu uvažováno v míře zcela únosné.

VI. A. 2. Kumulativní a synergické vlivy

Ke kumulativním vlivům, které jsou dány sumou vlivů obdobného zdroje (působení) lze nejméně jasněji řadit vliv změn v území na jeho krajinný ráz. Z tohoto pohledu se nejméně jasněji uplatňuje opět vliv zastavitelných ploch a rozsáhlého dopravního koridoru. Aspekt krajinného rázu byl pak brán v potaz v detailním posouzení každé z návrhových ploch. Celkově je pak možné sumu vlivů návrhových ploch na krajinný ráz území hodnotit jako akceptovatelnou.

V synergických vlivem uvažovaných jako souběžné působení různých vlivů v území na obdobné složky prostředí je možné uvažovat o ovlivnění krajinného rázu rozvojem zástavby na zemědělském půdním fondu spolu s vlivem na rozvoj struktury zemědělské krajiny možným naplněním ploch pro krajinné prvky. Tyto vlivy tak působí jak pozitivním, tak v únosné míře negativním způsobem a celkově je pak možné jejich kumulativní vliv hodnotit jako akceptovatelný.

VI. A. 3. Časové hledisko posuzovaných vlivů

Z pohledu délky působení v této kapitole uvažovaných vlivů není předpokládáno výraznější uplatnění krátkodobých vlivů v důsledku naplnění posuzovaných ploch. Většina uvažovaných změn v území a jejich působení v území má tak střednědobé až dlouhodobé časové měřítko a mnohdy splývají s možností uvažovat s danou změnou území jako dlouhodobou až trvalou (infrastruktura, zástavba).

Koridor CPZ.DS40. silnice I. třídy DS 40 I/43 Troubsko (D1) – Kuřim

ZÚR JMK vymezují koridor silnice I. třídy DS 40 I/43 Troubsko (D1) – Kuřim, který prochází východní částí správního území obce. Koridor je posuzovanou změnou č. 2 v rámci řešeného území zpřesněn a vymezen jako plocha U.3 přičemž tato plocha zahrnuje koridor CPZ.DS40 pro silnici I/43 Troubsko (D1) – Kuřim.

V ploše U.3 se závazně stanovuje:

- Komunikace I/43 (I/73) bude přednostně vedena pod úrovní rostlého terénu a v místě křížení procházet pod komunikacemi III. třídy.
- Křížení s nadregionálním biokoridorem NRBK.K129MH bude řešeno formou ekoduktu.
- Podél komunikace I/43 (I/73) v celé délce na katastru obce budou v rámci vymezeného koridoru CPZ.DS40 realizována účinná protihluková opatření (protihlukové stěny, zemní valy, vzrostlá zeleň s izolační funkcí, případně další opatření).

Vymezená plocha CPZ.DS40 koridoru silnice I/40 je v území vymezena ve vazbě na stopu historické trasy nedokončené extrateritoriální dálnice. Mírně se pak trasa CPZ.DS40 odchyľuje od historické stopy při hranici s obcí Jinačovice. Po extrateritoriální dálnici v území zůstaly pozůstatky realizace úvodních zemních prací ve formě terénních úprav a fragmentů nedokončených dopravních staveb (mosty aj.). Terénní úpravy jsou z větší části díky sklonitosti zemědělsky nevyužitelné a jsou tedy dlouhodobě ponechány ladem. V těchto částech území se tak mohli samovolně konsolidovat keřové a stromové biotopy místy vyšší ekologické kvality a část z těchto biotopů je pro svoji biotickou kvalitu registrovaná jako významné krajinné prvky. Střet záměru s kvalitními biotopy je hodnocen v kategorii biodiverzita, ale je třeba brát v potaz, že se tyto biotopy

konsolidovaly na nedokončené dopravní stavbě a po realizaci záměru pro který je posuzovaná plocha vymezována je zde možnost obnovy těchto biotopů v místech upravených násypů a výkopů budoucí dopravní stavby.

ZUR JMK vymezují v severní části zájmového území nadregionální biokoridor K 129MH. Tento biokoridor je již vymezen v rámci platného ÚP Rozdrojovice a je přetínán plochou CPZ.DS40. Je zde navrženo vhodné řešení křížení formou ekoduktu, tak aby zde zůstala zachována migrační funkce biokoridoru. Formu ekoduktu lze v dané poloze řešit i dostatečně kapacitním propustkem (umožňující průchod větších savců) ve dně mělkého údolí, který odstraní migrační bariéru dopravního tělesa.

Podstatná část plochy CPZ.DS40 leží na zemědělských půdách 1. a 2. třídy ochrany. Pouze okrajově ve dně údolí Rozdrojovického potoka, v údolních svazích a ve vazbě na mělké občasné zvodňované údolí při severní hranici obce se nachází půdy 3. a 5. třídy ochrany. K vyhodnocení vlivu na ZPF je třeba přihlídnout ke skutečnosti, že v současném stavu se v trase koridou nachází násypy a výkopy jejichž půdní pokryv aktuálně kvality 1 a 2 třídy nedosahuje a tyto plochy také nejsou díky sklonitosti zemědělsky obhospodařovatelné.

Dopravní stavba ve svém dokončeném stavu jistě ovlivní odtokové charakteristiky území. Co se týká vody v údolnicích je možné předpokládat, že zde nedojde oproti současnému stavu k významným změnám a povrchovým vodám bude řešením tělesa umožněn průchod do recipientu. Je pak možné uvažovat, že část ze zpevněných ploch může být odvodněna v zájmovém území. Rozsah možného odvodnění nejspíše nezakládá potenciál pro významnější navýšení průtoků při extrémních vodních stavech. Tento vliv by však měl být v rámci projektového řešení a územního řízení sledován, a mělo by být prokázáno, že případné svedení dešťových vod ze zpevněných ploch neohrozí po toku níže položená zastavěná území.

Zrealizovaná stavba a její provoz budou přispívat ke zhoršení emisní situace v jejím blízkém okolí. Posuzované poloha se nachází v otevřené dobře provětrávané poloze, kde není aktuálně významněji zvýšeno emisní pozadí. Přestože tento budoucí stav snižuje hodnocení v kategorii ovzduší a veřejné zdraví, nejde o závažný a neakceptovatelný vliv.

Realizací nebudou dotčeny historické prvky území. Krajinový ráz bude ovlivněn do té míry, že stávající terénní úpravy budou dokončeny a bude v nich zrealizována dopravní stavba. Vzhledem ke krajinovému rázu půjde o výrazný, ale nikoli neakceptovatelný zásah do území. Samozřejmou kompenzací by mělo být vegetační řešení na svazích dopravní stavby a v jejím blízkém okolí, které napomůže k optimálnímu zasazení stavby do území.

Typy ploch	Kód	Ovzduší a klima	Voda	Půda a horninové prostředí	Biodiverzita	Krajinový ráz a kulturní dědictví	Sídla a urbanizace	Obyvatelstvo, veřejné zdraví
CZP	DS40	- 1	- 0,5	- 0,5	- 1,5	- 1,5	+ 0,5	- 1

Navržená kompenzační opatření:

- Vhodné vegetační řešení násypů a výkopů dopravního tělesa zakládající budoucí keřové a stromové biotopy přirozené druhové skladby.
- Posílení bitického potenciálu drobných ekologických ploch v okolním území
- Zachování migrační prostupnosti v místě křížení dopravní stavby s Rozdrojovickým potokem
- Realizaci ekoduktu v místě křížení nadregionálního biokoridoru K 129MH

- V rámci územního řízení bude kvantifikován vliv na povodňové vody v recipientu s ohledem na zastavěná území

Při vytvoření podmínek pro naplnění uvedených kompenzačních opatření a podmínění realizace dopravní stavby jejich naplněním je vymezení posuzované plochy CPZ.DS40 v posuzované změně územního plánu akceptovatelné.

Posuzovaná změna dále modifikuje označení návrhových ploch a modifikuje či doplňuje vymezení ploch zeleně krajinné v závislosti na hlavním předmětu posuzované změny. Tyto změny jsou přehledně uvedeny v kapitole „A.1 Změna č. 2 územního plánu v textu“ pod čísly změn 1 až 120. Hodnocení SEA tyto změny hodnotí jako akceptovatelné přičemž změny týkající se koridoru CPZ.DS40, silnice I. třídy DS 40 I/43 Troubsko (D1) – Kuřim jsou detailně hodnoceny v předchozí kapitole.

VII. POROVNÁNÍ ZJIŠTĚNÝCH NEBO PŘEDPOKLÁDANÝCH Kladných a záporných vlivů podle jednotlivých variant řešení a jejich zhodnocení. Srozumitelný popis použitých metod vyhodnocení včetně jejich omezení.

Změna č. 3 územního plánu Rozdrojovice není zpracovávána variantně.

Srozumitelný popis použitých metod vyhodnocení včetně jejich omezení.

Detailní hodnocení návrhových ploch je předmětem 6. kapitoly. Plochy jsou hodnoceny vzhledem k předpokládaným vlivům, které mohou nastat změnou funkčního využití ploch definovanou (umožněnou) příslušnými regulativy územně plánovací dokumentace a to jak ve fázi realizace této změny, tak fázi její uvažované existence – teda jak při realizaci staveb objektů a využití ploch a tak při existenci a provozu činnosti v plochách umožněné.

Hodnocené charakteristiky životního prostředí, zdraví obyvatelstva a „kulturních aspektů území“ jsou rozčleněny do následujících tzv. souborných skupin charakteristik:

- ovzduší a klima
- voda
- půda a horninové prostředí
- biodiverzita
- krajinný ráz
- kulturní dědictví
- sídla a urbanizace
- obyvatelstvo a veřejné zdraví

Každá z osmi souborných skupin charakteristik je naplněna konkrétními aspekty, které vychází jak z platné legislativy, tak z relevantních referenčních cílů identifikovaných v kapitole 1. (v souborné skupině charakteristik „Biodiverzita“ je tak např. hodnocen dopad na fragmentaci krajiny, vliv na ekologickou stabilitu krajiny spolu s vlivem na udržení a rozvoj biodiverzity).

Tab.: Hodnotící stupnice

Hodnotící symbol	Míra ovlivnění
+2	<i>Potenciální pozitivní vliv</i>
+1	<i>Potenciální mírně pozitivní vliv</i>
0	<i>Potenciální indifferenční vliv*</i>
-1	<i>Potenciální mírně negativní vliv</i>
-2	<i>Potenciální negativní vliv</i>

** Hodnocené změny nemají na dílčí charakteristiky vliv, případně je celkový projev možných změn neutrální (mírné pozitivní a negativní vlivy je možné považovat za vyrovnané).*

Vliv ploch je hodnocen pomocí pětistupňové klasifikace (viz hodnotící stupnice). Při vlastní klasifikaci vlivu na konkrétní soubornou skupinu charakteristik jsou hodnoceny a zohledňovány vlivy primární, sekundární, synergické, kumulativní, krátkodobé, střednědobé a dlouhodobé (trvalé a přechodné), přičemž výsledné vyhodnocení vlivu určité plochy na konkrétní skupinu charakteristik vychází z porovnání kladných a záporných vlivů a je také přihlédnuto ke vztahům mezi jednotlivými oblastmi vyhodnocení.

Míry ovlivnění různých skupin charakteristik nejsou vzájemně souměřitelné, slouží především ke zdůvodnění výsledného posouzení plochy, které je buď kladné (posuzovaná plocha je akceptovatelná) nebo záporné (posuzovaná plocha je navržena ke změně).

Lokality vyhodnocené výrazně záporně mají v kapitole 8. definována opatření směřující k odstranění nebo snížení identifikovaných negativních vlivů. Tyto opatření se zaměřují na navržení změny funkčního typu plochy případně její velikosti nebo polohy v území. Po zapracování opatření do posuzované koncepce je možné považovat plochy za přípustné.

VIII. POPIS NAVRHOVANÝCH OPATŘENÍ PRO PŘEDCHÁZENÍ, SNÍŽENÍ NEBO KOMPENZACI VŠECH ZJIŠTĚNÝCH NEBO PŘEDPOKLÁDANÝCH ZÁVAŽNÝCH ZÁPORNÝCH VLIVŮ NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Kapitola obsahuje výčet návrhových ploch, ve kterých byly v kap. 6 identifikovány významné vlivy na posuzované charakteristiky životního prostředí a zdraví obyvatelstva a plochy byly zhodnoceny jako podmíněčně přípustné pro zapracování do změny územního plánu obce. Cílem opatření je odstranění nebo snížení možných negativních vlivů.

Připomínky hodnotitele SEA k úpravě ploch územního plánu byly zapracovány v průběhu zpracování jeho návrhu. Nad rámec zapracovaných připomínek doporučujeme:

Pro plochu CPZ.DS40 doporučujeme pro zapracování případně k dalšímu řešední:

- Vhodné vegetační řešení náspů a výkopů dopravního tělesa zakládající budoucí keřové a stromové biotopy přirozené druhové skladby.
- Posílení bitického potenciálu drobných ekologických ploch v okolním území
- Zachování migrační prostupnosti v místě křížení dopravní stavby s Rozdrojovickým potokem
- Realizaci ekoduktu v místě křížení nadregionálního biokoridoru K 129MH
- V rámci územního řízení bude kvantifikován vliv na povodňové vody v recipientu s ohledem na zastavěná území

Při vytvoření podmínek pro naplnění uvedených kompenzačních opatření a podmínění realizace dopravní stavby jejich naplněním je vymezení posuzované plochy CPZ.DS40 v posuzované změně územního plánu akceptovatelné.

IX. ZHODNOCENÍ ZPŮSOBU ZAPRACOVÁNÍ VNITROSTÁTNÍCH CÍLŮ OCHRANY ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ DO ÚZEMNÍHO PLÁNU A JEJICH ZOHLEDNĚNÍ PŘI VÝBĚRU VARIANT ŘEŠENÍ

Kapitola obsahuje vyhodnocení referenčních cílů ochrany životního prostředí a zdraví obyvatelstva stanovených v úvodní kapitole (kapitola 1). Referenční cíle jsou utříděny podle příslušných strategických studií.

Tab.: Hodnotící stupnice.

Hodnotící symbol	Míra zhodnocení způsobu zpracování
2	Řešení posuzované změny územního plánu přispívá v dostatečné míře k naplnění relevantního cíle
1	Řešení posuzované změny územního plánu mírně přispívá k naplnění relevantního cíle
0	Řešení posuzované změny územního plánu nemá na daný relevantní cíl vliv, případně je řešením nositelem jak mírně kladných, tak mírně záporných vlivů
-1	Řešení posuzované změny územního plánu je v mírné kolizi s relevantním cílem
-2	Řešení posuzované změny územního plánu je s relevantním cílem v kolizi

Tabulková vyhodnocení vybraných koncepčních dokumentů se vztahem k životnímu prostředí a zdraví obyvatel

IX. A. Státní program ochrany přírody a krajiny České republiky pro období 2020–2025

Přehled vybraných cílů	Hodnocení
Udržet a zvyšovat ekologickou stabilitu krajiny – s mozaikou vzájemně propojených biologicky funkčních prvků a částí, schopných odolávat vnějším negativním vlivům včetně změn klimatu.	+1
Udržet a zvyšovat přírodní a estetické hodnoty krajiny.	+1
Zajistit udržitelné využívání krajiny jako celku především omezením zástavby krajiny, zachováním její prostupnosti a omezením další fragmentace s přednostním využitím ploch v sídelních útvarech, případně ve vazbě na ně.	+1
Zajistit odpovídající péči o optimalizovanou soustavu ZCHÚ a vymezený ÚSES jako o nezastupitelný základ přírodní infrastruktury krajiny, zajišťující zachování biologické rozmanitosti a fungování přírodních, pro život lidí nezbytných procesů.	0

Zabezpečení ochrany půdy jako nezastupitelného a neobnovitelného přírodního zdroje, s uplatněním principů udržitelného rozvoje a s ohledem na ostatní složky životního prostředí, omezení negativního trendu snižování rozlohy kvalitní zemědělské půdy, snížení negativního působení ohrožujících činitelů na půdu, které ohrožují poskytování ekosystémových služeb půdními ekosystémy (produkční a ekologické funkce půdy).	0
Trvalé zvýšení různorodosti zemědělsky obhospodařovaných ploch a přilehlých pozemků, které jsou součástí zemědělsky využívané krajiny	0
Udržení dostatečně početných a tím i geneticky kvalitních populací původních planě rostoucích rostlin a volně žijících živočichů, schopných dlouhodobé samostatné existence. Minimalizace rizik zavádění nových invazních nepůvodních druhů v ČR, omezení dalšího rozšiřování již přítomných invazních nepůvodních druhů a jejich regulace a odstraňování v přírodně hodnotných územích, a to i s ohledem na probíhající a očekávané změny podnebí.	0

Posuzovaný územní plán v rámci svých možností respektuje Státní program ochrany přírody a krajiny České republiky pro období 2020–2025.

IX. B. Dlouhodobý program zlepšování zdravotního stavu obyvatelstva České republiky – Zdraví pro všechny v 21. století

Přehled vybraných cílů	Hodnocení
Na základě dostupných údajů identifikovat a vyhodnotit hlavní lokální zdravotní rizika z vody, půdy a ovzduší na území krajů ČR a stanovit priority k řešení.	0
Soustavně monitorovat a vyhodnocovat ukazatele kvality ovzduší a ukazatele zdravotního stavu.	0
Snižovat vliv dopravy na životní prostředí a zdraví obyvatel.	0
Zlepšovat efektivitu spolupráce mezi resorty a jejich organizacemi při hodnocení zdravotních rizik a uplatňovat opatření na ochranu veřejného zdraví	0

Posuzovaný územní plán v rámci svých možností respektuje Dlouhodobý program zlepšování zdravotního stavu obyvatelstva České republiky.

IX. C. Státní politika životního prostředí České republiky 2030 s výhledem do 2050

Přehled vybraných cílů	Hodnocení
Omezovat trvalý zábor zemědělské půdy a podložních hornin	0
Snižovat ohrožení zemědělské a lesní půdy a hornin erozí	0
Omezovat a regulovat kontaminaci a ostatní degradaci půdy a hornin způsobenou lidskou činností	0

Sanovat kontaminovaná místa, včetně starých ekologických zátěží a lokalit zatížených municí, náprava ekologických škod	0
Zahlazovat a předcházet následkům po hornické činnosti a těžbě nerostných surovin	0
Zvýšení ekologické stability krajiny	+0,5
Obnova vodního režimu krajiny	0
Omezení a zmírnění dopadů fragmentace krajiny	+0,5
Udržitelné a šetrné zemědělské a lesnické hospodaření	0
Zajištění ochrany a péče o nejcennější části přírody a krajiny	+1
Omezení úbytku původních druhů a přírodních stanovišť	+0,5
Omezení negativního vlivu nepůvodních invazních druhů na biodiverzitu	0
Zlepšení systému zeleně v sídlech a jeho struktury	+0,5
Posílení regenerace brownfields s pozitivním vlivem na kvalitu prostředí v sídlech	+1
Zajistit šetrné hospodaření s vodou v sídelních útvarech	0

Posuzovaný územní plán v rámci svých možností respektuje Státní politiku životního prostředí.

IX. D. Strategie ochrany biologické rozmanitosti ČR 2016-2025

Přehled vybraných cílů	Hodnocení
Revidovat systém druhové ochrany	0
Sledovat a vyhodnocovat stav druhů	0
Rozvíjet a podporovat speciální nástroje druhové ochrany	0
Usměrnit správu státního majetku tak, aby podporovala ochranu druhů	0
Omezit rozšiřování zástavby do volné krajiny	+0,5
Zlepšovat strukturu krajiny	+0,5
Zlepšovat prostupnost krajiny pro biotu	+0,5

Posuzovaný územní plán v rámci svých možností respektuje Strategii ochrany biologické rozmanitosti ČR.

IX. E. NÁVRH UKAZATELŮ PRO SLEDOVÁNÍ VLIVŮ ÚZEMNÍHO PLÁNU NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Kapitola obsahuje návrh ukazatelů, které umožní sledovat vliv změn vlastností území vyvolaných naplňováním územního plánu. Ukazatele jsou stanoveny ve vztahu k naplňování vybraných referenčních cílů.

Tab.: Ukazatele pro sledování vlivu územního plánu na životní prostředí:

Složka životního prostředí	Referenční cíl ochrany životního prostředí a zdraví obyvatel	Ukazatele sledování vlivu územního plánu na ŽP
1. Ovzduší, klima	1.1 Snižování koncentrací a množství emisí znečišťujících látek do ovzduší (především z dopravy)	- délka a plynulost průjezdu tranzitní dopravy zastavěným územím; - množství NOx, CO, PM10;
	1.2 Podporovat environmentálně šetrné formy dopravy	- množství osob přepravených hromadnou dopravou; - provázanost železniční a silniční hromadné dopravy napojení hromadné dopravy na vstupy do turistických tras;
2. Voda	2.1 Zvýšení retence a prodloužení odtoku vody z povodí	- vývoj míry retence území (hodnocený metodou čísel odtokových křivek).
	2.3 Zlepšovat stav a ekologické funkce vodních útvarů	- délka vodotečí s přirozeným korytem a kvalitním vegetačním doprovodem (Km);
3. Půda a horninové prostředí	3.1 Omezovat nové zábory ZPF a PUPFL	- plošné vyjádření záborů ZPF a PUPFL (ha)
4. Biodiverzita	4.1 Posilování ekologické stability krajiny, udržení a rozvoj biodiverzity	- změna koeficientu ekologické stability (změna poměru zastoupení intenzivně a extenzivně využívaných ploch); - plocha realizovaných prvků ÚSES
	4.2 Omezovat fragmentaci krajiny	- délka a počet nově vytvořených migračních bariér;
5. Krajinný ráz, kulturní dědictví	5.1 Ochrana specifických krajinných prvků a krajinné struktury utvářející místně typický krajinný ráz	- množství negativních zásahů do krajinného rázu (staveb, opatření, zásahů do území)
6. Sídla, urbanizace	6.1 Snižit dopravní zátěž v sídlech	- intenzita osobní a transitní dopravy
	6.2 Sanace a revitalizace objektů a	- sanované a rekultivované plochy (ha)

Složka životního prostředí	Referenční cíl ochrany životního prostředí a zdraví obyvatel	Ukazatele sledování vlivu územního plánu na ŽP
	ploch brownfields 6.3 Podporovat environmentálně šetrné formy rekreace	- délka turistických stezek (km) a jejich návštěvnost (množství lidí /den)
7. Obyvatelstvo, veřejné zdraví	7.1 Zlepšit kvalitu života obyvatel sídel vytvářením kvalitního urbánního prostředí a jeho napojení na přírodní zázemí obce	- investice do veřejných prostranství a sportovních zařízení (Kč)

Návrh požadavků na rozhodování ve vymezených plochách a koridorech z hlediska minimalizace negativních vlivů na životní prostředí.

Pro zajištění minimalizace vlivů na životní prostředí je třeba rozhodovat v plochách vymezených územním plánem jednak v souladu s podmínkami využití stanovenými pro plochy s rozdílným způsobem využití ve výrokové části územního plánu, jednak v souladu s podmínkami a návrhy opatření tohoto vyhodnocení.

X. NETECHNICKÉ SHRNUÍ VÝŠE UVEDENÝCH ÚDAJŮ

První kapitola hodnocení obsahuje shrnutí obsahu a hlavních cílů posuzované územně plánovací dokumentace a její vztah k jiným (základním) koncepcím, které by měli být řešením zohledněny.

Druhá kapitola zhodnocuje návrh územního plánu vzhledem k cílům ochrany životního prostředí a zdraví obyvatelstva, obsažených v národních, krajských a komunálních koncepčních dokumentech. Kapitola obsahuje výčet vybraných koncepčních dokumentů se vztahem k životnímu prostředí a zdraví obyvatelstva. Z těchto dokumentací jsou vybrány tzv. referenční cíle ochrany životního prostředí, které je vhodné v územním plánu zohlednit.

V následující třetí kapitole je popsán stav všech složek životního prostředí (půda, voda, klima ad.). Při jejich hodnocení je brán zřetel také na jejich předpokládaný vývoj za situace, kdyby nebyl uplatněn posuzovaný územní plán a v území by nebyly změny umožněny. Z pohledu popsaného stavu složek životního prostředí v zájmovém území nebyly v souvislosti s naplněním návrhových ploch posuzované dokumentace identifikovány žádné významné vlivy, které by mohly závažným způsobem negativně ovlivnit stav životního prostředí.

Čtvrtá kapitola stanovuje výčet charakteristik životního prostředí, které by mohly být uplatněním územního plánu významně ovlivněny (přímo i nepřímo) především pak limitů ochrany přírody a krajiny (chráněná území).

Pátá kapitola je věnována vyhodnocení současných problémů a jevů životního prostředí, které by mohly být uplatněním územního plánu významně ovlivněny. Jde o jevy se vztahem k ochraně území a jeho přírodních hodnot a vlastností životního prostředí (např. ÚSES, krajinný ráz, hluk). Touto kapitolou nebyly identifikovány žádné zásadní nesoulady či možná významná negativní ovlivnění území.

Šestá kapitola je věnována kompletnímu vyhodnocení návrhových ploch vzhledem k charakteristikám životního prostředí - ty jsou reprezentovány tzv. soubornými skupinami charakteristik: ovzduší a klima, voda, půda a horninové prostředí, biodiverzita, krajinný ráz a kulturní dědictví, sídla a urbanizace, obyvatelstvo a veřejné zdraví. Souborné skupiny charakteristik reprezentují ty charakteristiky, které jsou obsahem vybraných referenčních cílů určených v první kapitole.

Kapitola sedmá obsahuje porovnání zjištěných nebo předpokládaných kladných a záporných vlivů podle jednotlivých variant řešení a jejich zhodnocení. Zde je třeba konstatovat, že je územní plán na základě zadání řešen invariantně. Obsahem kapitoly je dále srozumitelný popis použitých metod vyhodnocení včetně jejich omezení, kterými byly hodnoceny návrhové plochy územního plánu.

Kapitola osmá obsahuje výčet návrhových ploch, ve kterých byly v kap. 6. identifikovány významné vlivy na posuzované charakteristiky životního prostředí a zdraví obyvatelstva a následně navržena opatření k jejich kompenzaci. V posuzovaných návrhových plochách nebyl identifikován (ani kumulativní či synergický) výrazně negativní vliv, který by vyžadoval realizaci speciálních kompenzačních opatření. Vyhodnocení SEA formulovalo dva požadavky na úpravu dokumentace. Všechny ostatní připomínky k návrhovým plochám byly uplatněny v průběhu tvorby návrhu územního plánu a byly beze zbytku do jeho podoby a znění zapracovány.

Kapitola devátá obsahuje vyhodnocení referenčních cílů ochrany životního prostředí a zdraví obyvatelstva. Referenční cíle jsou utříděny podle příslušných strategických studií, ze kterých jsou relevantní cíle citovány. Celkově je možné konstatovat, že návrh posuzovaného územního plánu je s těmito dokumentacemi a jejich cíly v souladu, a že jejich cíle byly v dostačující míře v koncepci řešení zohledněny.

Desátá kapitola stanovuje návrh ukazatelů, které umožní sledovat vliv změn vlastností území vyvolaných naplňováním změny územního plánu. Ukazatele jsou opět stanoveny ve vztahu k naplňování vybraných referenčních cílů.

Jedenáctá kapitola obsahuje návrh požadavků na rozhodování ve vymezených plochách a koridorech z hlediska minimalizace negativních vlivů na prostředí. V kapitole je konstatováno, že pro zajištění minimalizace vlivů na životní prostředí je třeba rozhodovat v plochách a koridorech vymezených v územním plánu v souladu s podmínkami využití stanovenými pro plochy s rozdílným způsobem využití ve výrokové části územního plánu, neboť připomínky k jednotlivým skupinám návrhových plochy byly do regulativů v průběhu zpracování územního plánu průběžně zpracovávány.

Dvanáctá kapitola je předpokládaným netechnickým shrnutím kapitol hodnocení SEA. Závěrem hodnocení jsou pak závěry a doporučení včetně stanoviska ke koncepci.

XI. ZÁVĚRY A DOPORUČENÍ VČETNĚ STANOVISKA KE KONCEPCI

Zpracovatel vyhodnocení koncepce (územně plánovací dokumentace)

Změna č. 3 územního plánu Rozdrojovice

na základě posouzení z hlediska předpokládaných vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví navrhuje, aby příslušný úřad vydal souhlasné stanovisko k posuzované územně plánovací dokumentaci.

Odůvodnění:

- Posuzovaná dokumentace v dostatečné míře respektuje cíle stanovené relevantními strategickými dokumenty. Z hlediska životního prostředí a vlivu na veřejné zdraví lze návrhové plochy posuzovaného územního plánu považovat za akceptovatelné.
- V posuzovaných návrhových plochách nebyly identifikovány kumulativní výrazně negativní vlivy, případně vlivy projevující se ve své synergii, které by vyžadovaly návrh speciálních kompenzačních opatření.
- Negativním aspektem předkládaného návrhu je situování řady návrhových ploch na zemědělský půdní fond v chráněných bonitách

Doporučení pro zapracování:

- Vhodné vegetační řešení náspů a výkopů dopravního tělesa zakládající budoucí keřové a stromové biotopy přirozené druhové skladby.
- Posílení bitického potenciálu drobných ekologických ploch v okolním území
- Zachování migrační prostupnosti v místě křížení dopravní stavby s Rozdrojovickým potokem
- Realizaci ekoduktu v místě křížení nadregionálního biokoridoru K 129MH
- V rámci územního řízení bude kvantifikován vliv na povodňové vody v recipientu s ohledem na zastavěná území

Při vytvoření podmínek pro naplnění uvedených kompenzačních opatření a podmínění realizace dopravní stavby jejich naplněním je vymezení posuzované plochy CPZ.DS40 v posuzované změně územního plánu akceptovatelné.

V Tišnově dne 5. 6. 2024

Zpracovatel vyhodnocení:

Ing. Michal Kovář, Ph.D. (tel.: **731 112 153**)